MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Kan disse Øjne lyve? (A.W. Sandberg, DK, 1921)
Nordisk Films Kompagni

Ns 1843/a (pdf: p. 2–42)
Ns 1843/b (pdf: p. 43–94)
Ns 1843/c (pdf: p. 9–100)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT / DANISH FILM INSTITUTE

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

6. Nærbillede af Greven, c. 60 Aar. (Han er Stykkets Ræsonnør). Fint klogt Ansigt, skarpsindige Øjne med et smukt Udtryk. Den typiske fine gamle Adelsmand.

7. Elegant Variete. Man ser hele Sceneriet. Paa Scenen danser nogle unge Piger. I Logen nærmest Scenen sidder Egil og hans Onkel.

8. Nærbillede af Egil, der nervøst, ivrigt pusser Kikkerten, sætter den for Øjnene og ser atter:

9. Nærbillede af Kathe's smukke Øjne, der ser paa ham med et inderligt næsten bedende Blik.

10. Logen. Egil er ganske betaget. Han kalder den gamle Tjener John, der opholder sig i Baggrunden af Logen, til sig, skriver et Par Ord paa et Visitkort, og sender Tjeneren afsted med det. Onklen siger smilende en Replik til Egil, rystende paa Hovedet.

11. Variteen. De unge Damer danser ud af Scenen.

12. Bag Scenen. Den gamle Tjener opsøger Kathe, der forpustet hører paa ham og modtager Kortet. Efter at hun har læst det, ser hun op paa John, ryster paa Hovedet og giver ham et bestemt Afslag. John gaar.

13. Logen. John kommer, giver Egil Kortet tilbage og gør samtidig en undskyldende Bevægelse. Egil og Onklen ler. Efter at have vekslet et Par Replikker, rejser Egil sig og gaar. Han vil selv forsøge at overtale Kathe.

14. Bag Scenen. Næste Nummer er paa Scenen, som ses mellem Kulisserne. Egil kommer, han spørger sig for og faar at vide, hvor Paaklædningsværelserne er. Han gaar ud af Billedet i den anviste Retning.

15. Udenfor Paaklædningsværelserne. (Gang eller Foyer). Egil kommer, flere Artister passerer. Han giver en Paaklæderske en Besked. Hun fjærner sig, gaar hen til en af Dørene i Baggrunden og banker paa.

16. Paaklædningsværelse. De unge Damer fjanter, kigger paa Døren, en af dem raaber "Kom ind". Kathe holder sig lidt for sig selv.

17. Udenfor Paaklædningsværelset. Paaklædersken gaar ind. Igennem en Del af Døraabningen ses en Del af Værelset.

18. Paaklædningsværelset. Paaklædersken gaar hen til Kathe, der efter nogen Overvejelse kaster en Kimono over sig og følger Paaklædersken.

19. Udenfor Paaklædningsværelset. De kommer ud. Paaklædersken forsvinder. Egil gaar hen til Kathe.

20. Nærbillede af Egil og Kathe. Egil fortæller hende, hvem han er og fornyer sin Opfordring. Hun er først meget afvisende, men lader sig efterhaanden rive med af hans Humør og glade Stemning. Der kommer af og til et koket Smil over hendes Ansigt. Han forsøger stadig at overtale hende til at være sammen med sig efter Forestillingen, men faar atter et bestemt Afslag. Han tager dog Situationen med saa meget Humør, at hun, da han forlader hende med uforrettet Sag, ikke kan lade være med at smile til ham. Hun bliver staaende, efter at han er gaaet, og ser efter ham.

21. Logen. Egil kommer tilbage. Fortæller Onklen, hvad der er passeret. De morer sig begge over Situationen, indtil Onklen pludselig bliver alvorlig og siger:

Tekst: "Jeg kender Kvinderne min Dreng. Hun er farlig, hende skal Du passe paa - Hun begynder paa den rigtige Maade".

Billedet toner bort.

Tekst: "Næste Aften".

22. Udsigt over et stort smukt Herresæde.

Tekst: "Slottets Bevogter af Dyd og Morel Baronesse

Mimi von Adelheid".

23. Nærbillede af Baronessen. Snerpet, forfinet, værdig og klog.

24. Bibliothek. Egil og Baronessen ved Skakbordet. Egil aandsfraværende. Baronessen gør ham hurtigt mat. Han rejser sig, sætter sig igen, rejser sig atter, gaar nogle Skridt men vender sig saa mod Baronessen og siger, nølende, som var han ved at tage en Beslutning:

Tekst: "Siger man ikke, at Øjnene er Sjælens Spejl ?".

Baronessen nikker bekræftende. Egil gaar hen til hende, giver hende Haanden og siger:

Tekst: "Farvel".

Han skynder sig ud. Baronessen stirrer forbløffet efter ham. Billedet toner bort.

25. Udenfor Variteen. Egils oplyste Automobil holder i Billedets ene Side. Flere tændte Lygter ses. Egil gaar frem og tilbage paa Fortovet. Ved Vognen staar den gamle Tjener i Samtale med Chaufføren. Kathe kommer ud. Hun er meget elegant paaklædt. Egil standser hende idet hun, uden at have lagt Mærke til ham, vil gaa forbi.

26. Nærbillede af Egil og Kathe. Med Humør og Charme fortsætter han sine Overtalelsesforsøg fra Dagen i Forvejen. Han har mere Held med sig denne Gang, og forholdsvis hurtigt samtykker hun i at køre med ham.

27. Udenfor Variteen. De gaar hen mod Automobilen. John holder Døren aaben. Idet hun skal gaa ind, vender hun sig mod Egil og ser paa ham med et lystigt Smil. Var dette Smil koket ? - eller ??. De gaar ind. Vognen kører bort. Billedet toner bort.

28. Bibliotheket. Billedet toner frem. Grev Otto kommer ind, spørger efter Egil. Baronessen svarer, ivrigt gestikulerende:

Tekst: "Han spurgte mig, om "Øjnene var Sjælens Spejl", og da jeg svarede "Ja", forsvandt han pludselig".

Der gaar en Pause op for Grev Otto, og han bliver meget betænkelig. Billedet toner bort.

29. Elegant Restaurant. Egil og Kathe ind. Han fører hende hen til et af Bordene. De sætter sig. Han giver hurtigt Tjeneren en Ordre. Vender sig igen mod Kathe, der er iført et meget elegant Selskabstoilette, og idet han et Øjeblik ser skeptisk paa hende, siger han:

Tekst: "Ventede De nogen iaften, siden De er saa elegant ?".

Hun ser hastigt op paa ham, lidt skræmt, men hurtigt bliver hendes Udtryk roligt og bestemt, idet hun smilende siger til ham:

Tekst: "Jaa Dem! - og jeg nænnede ikke at sige Nej tredie Gang".

Han ser forundret paa hende, som om han ikke troede, hvad hun sagde. Tjeneren kommer tilbage og et Øjeblik efter, ser det ud, som om de bægge havde glemt den lille Episode. De hilser glade paa hinanden, inden de drikker. Egil tømmer Glasset.

30. Bibliotheket. Billedet toner frem. Egils Onkel og Tante i alvorlig Samtale. De ser bægge meget betænkelige ud. Onkelen erklærer, at han ikke synes rigtig godt om Situationen, og at han, som kender Kvinderne, er klar over, hvor farlige Teaterdamer i Almindelighed er og denne i Særdeleshed. Billedet toner bort.

31. Elegant Restaurant. Billedet toner frem. Egil og Kathe befinder sig aabentbart godt i hinandens Selskab. De er bægge i fortræffelig Stemning. Af og til ser Kathe, naar Egil ikke lægger Mærke til det, paa ham med et uudgrundeligt Smil. Men er dette Smil beregnende ? ?. Man forstaar paa hele Scenen, at de ikke slipper hinanden med denne ene Aften. Billedet toner bort.

Teksten toner frem.

Tekst: "Havde Egils Onkel Ret ? ? - Var hun farlig ? ? -. I ethvert Fald førte Egil hende kort Tid efter ind paa Lerchenholms Grund".

Teksten toner bort.

32. Slotsparkens Indgang. Gennem den smukke Gitterport kører en aaben Automobil ind mod Slottet. Ved Rattet sidder Egil. Ved hans Side Kathe.

33. Slotstrappe. Egil kører Vognen op foran Slotstrappen. Han springer ud og hjælper hende ned fra Vognen. De gaar op ad Trappen og ind.

34. Bibliotheket. Onklen og Tanten er øjensynlig meget misfornøjede med Egils sidste Lune. Døren i Baggrunden gaar op. Egil og Kathe ind. Præ= sentation. De gamle er meget kølige og afvisende, uden dog at være uhøf= lige. Egil vil vise Kathe Slottet, og han gaar derefter ind med hende i:

35. Riddersalen. Paa bægge Sider Søjlegange (maurisk Stil). Foran hver Søjle en Rustning paa en Sokkel. Egil viser Kathe Riddersalen. For Enden af denne et Slags Alter. Egil peger paa Alteret og siger:

Tekst: "Her er alle mine Stamfædre bleven viet - - og her skal ogsaa mit Bryllup staa".

Kathe og Egils Blikke mødes et Øjeblik. De gaar videre.

36. Bibliotheket. De gamle stadig i alvorlig Samtale. John kommer ind og siger, at Theen er serveret i Havestuen. De gaar.

37. Havestuen. Elegant Theservering. John ind. Holder Døren aaben for Onkelen og Tanten. Lidt efter kommer Egil og Kathe ind fra den anden Side. John serverer Theen. Man mærker paa Kathe, at hun synes godt om Egil. Hun glemmer tit at konversere de andre, saa optaget er hun af ham. Denne stadigmeget betaget af hendes Skønhed. Kathe livlig konverserende, smilende, snart venlig til Onklen og forelsket til Egil. Men er dette Smil indtagende ved sin ungdommelige Umiddelbarhed ?, eller er det et koket og beregnende Smil ? ?. Under den paafølgende Samtale siger Greven:

Tekst: "Hvor længe har De egentlig været ved Teatret Frøken ?".

Kathe bliver ligesom alvorlig, idet hun svarer:

Tekst: "En Maanedstid".

Almindelig Forundring .

38. Nærbillede af Baronessen, der tænker ved sig selv:

Tekst: "Gud hvor kan det Barn dog lyve".

39. Nærbillede af Greven med et skeptisk Smil.

Tekst: "Da har hun saagu lært at spille god Komedie paa den Maaned",

tænker han.

40. Havestuen. Kathe, der har fulgt de Tilstedeværendes Udtryk, siger henvendt til Egil:

Tekst: "Vil De bede Tjeneren om mit Tøj, jeg vil gærne hjem nu".

Hun rejser sig. Egil gaar hen til hende.

41. Nærbillede af Egil og Kathe. Han siger, at han har noget, han gærne vil tale med hende om. Hun nikker venligt til ham.

42. Havestuen. Egil fører Kathe ud. De gamle ser forundrede til.

43. Salon. Egil og Kathe kommer ind. Han tager hendes Haand og ser paa hende, idet han siger:

Tekst: "Hvis jeg nu sørgede for, at De blev løst fra Deres Kontrakt og kom bort fra Teatret - vilde De da blive glad ?".

Kathe tager Haanden til sig. Atter bliver hun alvorlig, men svarer lidt efter smilende:

Tekst: "Det kommer ganske an paa - hvorfor - De vilde gøre dette".

Egil svarer:

Tekst: "Hvis det nu var - af Kærlighed til Dem ?".

Kathe ser paa ham, idet hun siger:

Tekst: "Ja - saa vilde jeg blive glad".

Hun stirrer tavs vemodig frem for sig. Egil ser alvorligt paa hende. Saa glider der et Smil over hans Ansigt. Roligt og bestemt trækker han en Kontrakt op af Lommen og giver hende den.

44. Nærbillede af Kathe. Hun ser forbavset paa Kontrakten, derefter spør-

gende paa Egil.

45. Nærbillede af Egil. Han smiler stadig roligt og bestemt, idet han siger:

Tekst: "Som De ser, har jeg allerede købt Dem fri.
Jeg vidste, at De vilde give mig Lov".

46. Salon. Kathe ser et Øjeblik op paa Egil. Forbavselsen forsvinder, og hendes Ansigt faar det samme skeptiske Udtryk, som Egil havde i Restaurationen, da hun svarede ham paa Spørgsmaalet om Toilettet. Han lægger ikke Mærke til det, optaget som han er af det Tilbud, han nu vil gøre hende.

Tekst: "Jeg beder Dem foreløbig betragte mit
Hjem som Deres".

Ved disse Ord farer Kathe sammen som stukket af en Kniv. Hendes Øjne lyner af Vrede, og hun dirrer af Raseri, idet hun udbryder:

Tekst: "Bo her ??? - - som hvad ? ? - som Deres Veninde ???,
og det vover De at byde mig ??".

Egil er ganske maalløs overfor dette Vredesudbrud, der kommer som et Lyn fra en klar Himmel. Han føler sig flov og ydmyget over at have haft andre end rene og smukke Tanker overfor denne Kvinde. Aldrig har hun vist sig for ham i en saa ophøjet Skønhed midt i sin Vrede. Han gaar langsomt hen mod hende, bukker ligesom bedende om Tilgivelse og siger:

Tekst: "Vilde De da bo her - som min tilkommende Hustru ?".

Kathe faar med et et underligt smærteligt næsten forpint Udtryk. "Vil han mon pine mig endnu længere - vil han saare mig endnu dybere -" Hun bøjer langsomt Hovedet og skjuler Ansigtet i Graad. Da kaster Egil sig for hendes Fødder og udbryder med en voldsom Lidenskab:

Tekst: "Jamen Kathe - er det da sandt - elsker
De mig da virkelig ? ?".

Kathe tager hans Hoved mellem sine Hænder, ser ham ind i Øjnene, idet hun siger:

Tekst: "Se paa mig - og sig om jeg lyver".

47. Nærbillede af Kathe's Ansigt. Man ser hendes henrivende, troskyldige

Øjne med et Udtryk, der faar En til at sige: "Nej det kan ikke lyve".

48. Salon. Egil drager Kathe ind til sig og kysser hende kærligt.

49. Nærbillede af Egil og Kathe. Hun ser kærligt paa ham og siger lidt genert:

Tekst: "Og saa kalder Du mig fremtidig ved mit rigtige Navn".

Egil ser forundret, spørgende paa hende. Hun smiler - koket ? - og siger:

Tekst: "Kathe var mit Teaternavn - jeg hedder Iza Mirko".

Egil ser atter paa Kathe. Lyver hun ?, er hun en Æventyrerske ? - er han saa betaget af hendes besnærende Skønhed, at han er ganske blind for hendes eventuelle Fejl ? ?. Hun synes at ane hans Mistro, og der glider som en mørk Sky over hendes lykkelige Ansigt. Men snart efter er Tvivlen forsvundet fra Egil, og de omfavner hinanden. Billedet toner langsomt bort. Derefter toner Teksten frem.

Tekst: "Og saaledes begyndte Æventyret - Æventyret om den unge Prins, der vilde gifte sig med den fattige Pige, men .....!!!".

Teksten toner bort.

Slut paa første Akt.

2 Akt.

Tekst toner frem:

"Det er kun i Romanerne, at man hører om: "Den rige Greve, der giftede sig med den kønne, men fattige Zigøjner=pige og levede lykkeligt med hende". I det virkelige Liv sker den Slags ikke".

Teksten glider over i Billede:

50. Riddersalen. Man ser, at det er Baronessen, der har udtalt Replik=ken til Egil, der sammen med Grev Otto staar i Billedets Forgrund. Men Egil bryder sig intet om Baronessens Formaningstaler. Hun gaar i selv=givende Stemning. Onklen og Egil ser efter hende. Onklen siger, henvendt til Egil:

Tekst: "Mærk Dig mine Ord Egil - dette her bliver Din Ulykke - jeg kender .....".

Han afbrydes i det samme af Gæster, der kommer ind.

51. Izas Værelse.

Tekst: "Den vordende Grevinde er pyntet til Forlovelsesfesten".

Iza er færdig med sin Paaklædning. Hun ser pragtfuld ud i et straa=lende Toilette. Baronessen kommer ind, kaster et sidste Blik paa Izas Kjole, retter paa den og udtaler sin naadige Kritik over det heldige Re=sultat. Hun kommer i det samme til at rive Izas Taske paa Gulvet. Iza bemærker det ikke, optaget som hun er af at se sig i Spejlet. Da Baro=nessen bukker sig for at tage Tasken op, ser man:

52. Nærbillede af en pragtfuld Medallion, der er gledet ud af Tasken. Medallionens ene Side er dækket af en stor Grevekrone med Vaaben tæt besat med Diamanter.

53. Izas Værelse. Baronessen stirrer maalløs paa den kostbare Medallion og stikker den ubemærket til sig. Iza vender sig et Øjeblik efter fra Spejlet og siger til Baronessen, at hun godt kan bede Egil føre hende ned til Gæsterne, naar disse er samlede. Baronessen gaar.

54. Riddersalen. Gæsterne er næsten fuldtallige. Baronessen kommer ind, ser sig om efter Grev Otto, opdager hem og gaar hen til ham.

55. Nærbillede af Grev Otto og Baronessen. Hun viser ham, uden at andre opdager det, sit interessante Fund. Han stirrer forbavset paa den kostbare Medallion, faar af Baronessen at vide, hvor den stammer fra, hvorefter han med en meget betænkelig Mine siger:

Tekst: "Maaske kan Forlovelsen endnu forhindres!".

Han ser efter Egil, der i det samme kommer ind i Billedet. Baronessen siger, at Iza venter. Han vil gaa, men Onklen holder ham tilbage. Viser Egil Medallionen og forklarer, hvorledes han har faaet den. Egil farer sammen. Onklen siger smilende:

Tekst: "En saa kostbar Gave modtager men ikke - uden at give noget igen".

Egil stirrer frem for sig i Fortvivlelse og Raseri. Da han vender sig for at udbede sig en nærmere Forklaring af Onklen er denne imidlertid forsvunden. Lidt efter farer hen ud af Billedet i største Ophidselse.

56. Riddersalen. Gæsterne konverserer i Baggrunden, hvor man ser Egil hurtigt forsvinde ud af Døren. Enkelte lægger Mærke til det. Der skumles i Krogene.

57. Izas Værelse. Egil ind. Hans voldsomme Temperament er atter ved at løbe af med ham. Men i det hansser Iza, som hun staar der, mere blændende skøn og uskyldsren at se til end nogensinde før, foregaar der straks en Forandring med ham. Hun kan ikke lyve, synes han, og han selv kan ikke være haard og brutal overfor denne skønne Kvinde - - og dog - - var det ikke et koket Smil, der kom over hendes Ansigt, da hun bad om hans Arm ?? Men en Forklaring maa han have, uden den kan han ikke blindt stole paa hende. Han rækker langsomt Medallionen til hende, i Stedet for sin Arm. Iza ligesom blegner, da hun ser den. Er det et Udtryk af Angst og For=

færdelse, der kommer over hendes Ansigt, da hun ser Medallionen ? - el= ler er det blot Skammen over at skulle staa til Regnskab for denne koste= lige Gave ?.

Tekst: "Jeg venter paa en Forklaring, hvorfra
Du har modtaget en saa kostbar Gave",

siger Egil kort og bestemt. Iza ser paa ham med et haardt Blik, som vilde hun vise ham sin Foragt. Hun gaar langsomt hen mod ham, ser ham ind i Øj= nene og siger:

Tekst: "Mistro er Menneskenes værste Fjende. Thi
den kan dræbe selv den største og reneste
Kærlighed".

Egil er atter i Tvivl. Er det blot for at undgaa en Forklaring, at hun kommer med Udflugter ? - eller taler hun virkelig Sandhed ?. Nej - det hele er vel kun en List fra hendes Side, og han pines atter af den nagende Mistro til denne forføreriske Dejlighed. Iza synes at kunne læ= se den Kamp, der foregaar i Egil. Hendes Ansigt bliver mildere, og idet hun lægger Haanden paa hans Skulder og ser ham ind i Øjnene, siger hun:

Tekst: " Naar Du engang bliver værdig dertil,
skal jeg give Dig Forklaringen".

Egil ser forundret spørgende paa hende. Hun fortsætter:

Tekst: "For sidste Gang siger jeg Dig: Jeg elsker
Dig og har aldrig elsket nogen anden - se
paa mig og sig mig, om Du tror jeg lyver".

58. Nærbillede af Iza's Øjne med det sædvanlige indtagende og troskyl= dige Udtryk.

Tekst: "Og atter sejrede hun - ".

59. Izas Værelse. Egil kæmper forgæves med sig selv. Man siger, Kvinder= ne kan være falske, tænker han, men denne Kvinde - disse Øjne ? - nej, saa er alting Løgn. Han kaster sig med en pludselig Bevægelse ind til hende, bedende om Tilgivelse.

Tekst: "Og Sladderen gik - - - ".

60. Riddersalen. Forskellige Grupper af Familiemedlemmerne forsamlede.

Man ser nogle Gæster i ivrig Samtale.

Tekst: "Man siger.....".

Samtalen fortsættes.

61. Riddersalen 2. Onklen og nogle andre Herrer forsamlede.

Tekst: "Lad os nu først se, om han gør det, for man siger.....".

Samtalen fortsættes.

62. Riddersalen 3. Nogle ældre Damer, rynkede af Snerpethed i ivrig hviskende Samtale.

Tekst: "Gudskelov at den gamle Greve ikke lever....".

Samtalen fortsættes.

Tekst: "Men Sladderen forstummede !!".

63. Riddersalen. Alm. Billede. Egil kommer ind med Iza under Armen. Almindelig Forbavselse over hendes Skønhed. Han præsenterer hende for Selskabet som sin Forlovede. Billedet toner langsomt bort.

Tekst: "Men selv som Egils Forlovede, blev Iza ikke anerkendt af Familien".

64. Bibliotheket. Slægten er samlet. Omkring et stort tungt Bord sidder i højryggede Stole Egils Onkel, Tante og øvrige Slægt. Det er hovedsagelig ældre, visne og strængt dømmende Mennesker.

Tekst: "Familieraad".

Egils forestaaende Bryllup med Iza drøftes. Man forstaar, at alle er imod det. Egil sidder for Enden af Bordet.

65. Nærbillede af en ældre Dame. Hun ser op mod Egil, idet hun hovedrystende siger:

Tekst: "...at Du kan gøre os - Din Slægt - den Sorg og Skam".

66. Nærbillede af Egil, der ser sløvt ned mod den talende. Man forstaar

at han snart er træt af al den Indblanding. Han drejer træt Hovedet over mod den anden Side, som om han belavede sig paa nye Formaninger.

67. Bibliotheket. Hele Forsamlingen er dybt rystede. De drejer alle Hovedet mod en ældre hvidhaaret Greve, den samme Egil ser imod. Denne, der er begyndt et større og alvorligt Foredrag, søger hele Tiden Støtte hos den øvrige Slægt, der stadig opmuntrer ham med Nik og korte Bemærkninger.

68. Nærbillede af den gamle Mand. Hans fine og smukke Træk i det markerede Ansigt har et strængt Præg, men glider over i et protegerende Udtryk, da han slutter med at sige:

Tekst: "....og jeg siger Dig endnu engang kære Egil - Du maa vælge mellem alle os - og hende. - - Gifter Du Dig med Iza, saa bliver Du en ensom Mand".

69. Bibliotheket. Efter Talen er der dyb Tavshed over hele Linien. Alle ser spændt mod Egil.

70. Nærbillede af Bordet. Der panoreres over Familiemedlemmernes Ansigter, der med forskellige, bedende, truende og spændt afventende Udtryk, ser hen paa Egil.

71. Nærbillede af Egil, der sidder i dybe Tanker. Pludselig er det som om han tog en Beslutning. Han rejser sig op, ser hen over Familien og siger:

Tekst: "Lyver denne Kvinde, saa tror jeg ikke mere paa noget i denne Verden - - og saa bliver jeg alligevel en enson Mand.....".

72. Bibliotheket. Selskabet ser spændt op mod Egil. Han er stadig alvorlig, vender sig og gaar langsomt et Par Skridt mod Baggrunden. Saa standser han pludselig og vender sig med en hurtig Bevægelse.

73. Nærbillede af Egil. Hans Udtryk forandres til et straalende Smil, idet han med Bestemthed siger:

Tekst: "Men taler disse dejlige Øjne Sandhed - - ?
ja - ja saa kan jeg aldrig i Livet blive
ensom - - hvad der saa end sker ! !".

74. Bibliotheket. Slægten ryster bedrøvet og opgivende paa Hovedet. Paa Egils straalende Smil ser man, at han blindt stoler paa denne Kvinde. Han gør Tegn til, at Diskusionen maa være slut og gaar mod Døren. Grev Otto standser ham og siger en af sine sædvanlige Replikker.

75. Havestue. Iza staar ved Døren og ser ud i Parken. Hendes Ansigt er alvorligt. Hun forstaar, at der foregaar noget alvorligt i Bibliotheket.

76. Bibliotheket. Grev Otto taler indtrængende til Egil. Han siger:

Tekst: "Sæt hende paa en Prøve - fortæl hende, at
Du er gaaet fallit, og at vi derfor er sam=
lede her".

Hele Familien giver sit Bifald til Kende. Ingen tvivler om, at hun ikke vil bestaa Prøven. Egil staar lidt, som om han tænkte sig om. Saa vender hans straalende Smil atter tilbage, og han nikker samtykkende til Onklen. Han gaar mod Baggrunde og ringer paa en Klokke.

77... Ved Døren. Tjeneren ind. Egil beder ham hente Iza. Egil gaar tilbage igen.

78. Havestue. Iza staar stadig ved Døren, da Tjeneren kommer ind og be= der hende gaa ind i Bibliotheket. Hendes smukke Træk bliver endnu alvor= ligere, idet hun gaar mod Døren.

79. Bibliotheket. Familien er atter samlede ved Bordet. Iza kommer ind. Egil gaar hende imøde. Han fører hende helt hen til Bordet inden han standser. Saa ser han paa hende med en alvorlig Mine og siger:

Tekst: "Jeg har noget sørgeligt at meddele Dig".

Iza ser ængstelig paa Egil. Familiens Holdning er saa spændt, at den næsten udtrykker Angst. Om hun virkelig skulde bestaa Prøven ? ? ?. Egil har svært ved at faa sagt, hvad han skal.

80. Nærbillede af Egil og Iza. Endelig kommer Egil frem med den forfærdelige Meddelelse. Han peger mod Slægten og siger tilsidst:

Tekst: "....og jeg er nu en fattig Mand".

81. Nærbillede af Familien Et ganske kort Glimt af Familien, der stirrer spændt paa Iza.

82. Nærbillede af Iza. Hun ser et kort Øjeblik paa Egil, saa slynger hun glædesstraalende sine Arme om hans Hals og udbryder:

Tekst: "Aah Gud være lovet - - var det ikke andet!!!".

83. Nærbillede af Familien. Panisk Rædsel hos alle, da de erfarer Resultatet af Prøven. De forsøger dog nogle Øjeblikke efter at beherske sig saa godt som muligt.

84. Bibliotheket. Egil og Iza ser glædesstraalende paa hinanden. Familien rejser sig saa værdigt som muligt og tager Afsked. Billedet toner bort

Tekst: "Men netop den samme Dag - da Solen skinnede aller klarest - drog en mørk Sky hen over Himmelen".

85. Bibliotheket. Egil og Iza kommer glade og lykkelige hen til Vinduet. Egil tager en Kikkert, som staar paa et lille Bord. Han viser den til Iza, idet han siger:

Tekst: "Denne vil jeg gemme som et kostbart Klenodie - for i den var det, jeg første Gang saa Dine dejlige Øjne".

Han kysser Iza. Denne tager Kikkerten, ser smilende paa den, sætter den uvilkaarligt for Øjnene og ser ned gennem Haven.

86. I Kikkerten ses Hovedet af en Mandsperson, med et stirrende næsten frygtindgydende Blik.

87. Ved Vinduet. Iza taber Kikkerten paa Gulvet. Hun skjuler sin Bevægelse, idet hun peger ud i Haven. Egil ser ned i Haven, hvor man ser en Mand komme gaaende op mod Hovedtrappen. Egil gaar for at se, hvem det

er. Da Egil er gaaet, sætter Iza sig. Hendes Udtryk er med et forandret. Hun stirrer frem for sig med en alvorlig Mine.

Tekst: "Den Fremmede".

88. Udenfor Hovedtrappen. Egil kommer ned for at gaa den Fremmede imøde. Denne, en meget elegant klædt Herre med et fremmedartet Udseende, smukt markeret Ansigt med et haardt Udtryk, hilser paa Egil og siger:

Tekst: "De kunde vel ikke sige mig nærmeste Sted, hvor jeg kan faa noget Benzin. Jeg er kom= men kørende langvejs fra, og Beholdningen er sluppen op".

Egil tilbyder den Fremmede at give ham Benzin og giver John, der er kommen til, Besked. Egil og den Fremmede gaar ned gennem Parken.

89. Vej udenfor Parken. En stor Bil støvet og snavset holder paa Vejen. Grev Otto kommer forbi og vil gaa ind i Parken, da han møder de andre. De hilser paa hinanden. John kommer med Benzindunken.

90. Nærbillede af Beholderen. John og Chaufføren aabner for Benzinbe= holderen, sætter Tragt i og fylder paa. Men kun et Øjeblik efter flyder Beholderen over, og noget Benzin løber ned paa Vejen. John ser forundret paa Chaufføren. Denne skruer hurtigt Dækslet paa og lader til ikke at be= mærke Johns Forundring.

91. Vej udenfor Parken. Chaufføren sætter sig ved Rattet. Den Fremmede tager Afsked, stiger op i Vognen. Han har en Støvfrakke over Armen, der stryger lidt af Dørens Støv af, idet han trækker den til sig. Der hilses og Bilen kører bort. Egil opdager nu John, der staar og stirrer paa Ben= zinpletten paa Jorden. Han spørger ham smilende, hvad det er, han er faldet i Staver over. John ser meget spekulativ ud, idet han svarer:

Tekst: "Jeg staar og tænker paa, hvorfor den fremmede Herre bad om Benzin, naar der knap kunde være en halv Liter til paa Beholderen".

Egil ser forundret paa Tjeneren og derefter paa Onkelen. Ingen for= staar Grunden til dette mærkelige Besøg. Da de atter gaar ind i Parken,

staar Tjeneren endnu og ser hovedrystende paa Benzinpølen paa Vejen. Billedet toner bort.

92. Bibliotheket. Iza sidder og stirrer frem for sig. Der er et underligt næsten fremmed og drømmende Udtryk over hendes Ansigt. Ganske ubevægelig, som var hun hypnotiseret, ser hun ud i Luften med sine store smukke Øjne, der nu og da lukker sig som i Smærte. Pludselig vækkes hun af sine mørke Tanker, da hun hører nogen komme. Hun stryger sig over Panden, som vilde hun jage Tankerne bort, rejser sig og gaar ud. Billedet toner bort.

Tekst: "Samme Aften".

93. Bibliotheket. Egil, Onklen og Baronessen spiller Bridge, i Forgrunden. Egil er noget adspredt. Han ser sig om, som om han savnede noget. Der spil= spilles videre. Egil gør Baronessen et Spørgsmaal, og hun svarer, at hun ikke har set Iza hele Aftenen. Lidt efter kommer Iza ind. Hun forsøger at være glad og munter, men man mærker noget underligt fremmed ved hendes Væsen. Egil spørger, hvor hun har været hele Aftenen. Hun tager sig træt til Hovedet og svarer, at hun har haft Hovedpine. Spillet fortsættes. On= klen ser paa Egil og derefter hen mod Iza, idet han siger, henvendt til Egil:

Tekst: "Naa Egil - nu skal vi nok snart til at spille Bridge paa Ladegaarden".

94. Nærbillede af Bordet underneden. Man ser Onklen sparke til Egil.

95. Bibliotheket. Onklen og Tanten ser paa Iza for at spore Virkningen. Iza gaar langsomt hen til Kaminen, hvor hun bliver staaende med Ryggen halvt til de Spillende.

96. Nærbillede af Iza. Hendes Ansigt er underligt forstenet. Replikken har aabentbart gjort sin Virkning. Hun tager mekanisk en Lysestage ned og tænder Lyset.

97. Bibliotheket. Iza gaar langsomt hen til Spillebordet og siger Godnat. Egil ser hurtigt op paa hende og siger: "Allerede?". "Ja, jeg er træt", svarer Iza.

Hun bøjer sig over Egil og kysser ham paa Panden.

98. Nærbillede af Iza. Hun ser frem for sig med et Blik, der veksler mellem Vemod og Angst.

Tekst: "Havde Egil set dette Blik, der ligesom skælvende bad om Beskyttelse, vilde Tvivlen atter være kommet op i ham".

99. Bibliotheket. Havde Egil set dette Udtryk i Izas smukke Øjne, vilde han have mistet den faste Tro paa hende, som han havde tilkæmpet sig. Men han passede sine Kort, og de tre spiller videre, mens Iza langsomt forlader Værelset. Et Øjeblik ser Onklen mostroisk efter hende, men saa afleder Kortene igen hans Opmærksomhed.

100. Riddersalen. Iza kommer ind. Idet hun gaar gennem Salen, standser hun pludselig med Rædselen malet i sit Ansigt. Bag den ene Rustning har noget bevæget sig, som for at spærre Iza Vejen.

101. Bibliotheket. Man spiller. Egil er meget adspredt.

Tekst: "Jeg synes Iza var saa underlig iaften ?".

siger han henvendt til Onklen. Denne smiler - en Kende ondskabsfuldt- og svarer:

Tekst: "Tja - det har vist alligevel taget stærkt paa hende, at Du nu er bleven en "fattig" Mand".

Egil søger at slaa det hen. Man spiller videre. Pludselig farer alle op og stirrer maalløse hen mod Døren til Riddersalen. Lidt efter gaar Egil derhen fulgt af de andre.

102. Riddersalen. Egil, Onklen og Tanten ind. Man ser sig søgende om. Paa Gulvet ligger den ene Rustning, og man forstaar saaledes, hvorfra Spektaklet kom. Forbavsede spørgende stirrer den ene paa den anden. Man nærmer sig Rustningen, ovenpaa hvilken der ligger et Brev. Forundret tager Egil det op og læser:

Tekst: "Jeg er rejst med den Mand, jeg har givet mit Løfte.

Tilgiv mig.

Iza".

Han ser eftertænksomt og nikkende med Hovedet hen mod Egil, der stadig ler, og fortsætter:

Tekst: "Men hvad sagde jeg: Tro hende ikke,
Jeg kender Kvinderne".

Egils Smil forsvinder langsomt og gaar over til en hæftig Vrede, han har svært ved at bekæmpe. Han beder, med en Bevægelse, de andre om at gaa. Da han er bleven alene, bryder Fortvivlelsen ud i fuldeste Maal. Han kaster sig ned i Sofaen, idet han bryder ud i hæftig Graad. Da han har ligget saaledes en Stund, udmattet af det stærke Sjælsoprør, rejser han sig med et op, greben af et vildt Raseri mod den Kvinde, der har trampet paa hans rene og smukke Kærlighed. Han tager Izas Billede, stirrer paa det med et vildt Blik, mens han fortvivlet raaber:

Tekst: "Aah Iza - Iza - jeg hader Dig, for Du har
dræbt min Tro paa Menneskene!".

Han knuser derefter Billedet paa Gulvet, idet han halv sanseløs synker om.

Tekst: "Herregud - - var disse smukke Øjne ikke bedre
værd - end at forsvinde mellem Fejeskarnet ?".

108. Nærbillede af Izas Billede, der ligger paa Gulvet mellem Glasskaar fra Rammen. En Kost fejer Skaar og Snavs hen over det smukke Ansigt, af hvilket kun Øjnene ses - mens Billedet langsomt toner bort.

Slut paa anden Akt!.

3 Akt.

Tekst: "Sommeren gik .....".

109. Efteraarshimmel toner frem. Jagende Skyer paa Himmelen. Stormen river i Træerne, og Bladene fyger bort. Billedet toner bort.

Tekst: "....og Egil var bleven en ensom Mand".

110. Havestuen. Det er Aften. Egil sidder foran den brændende Kamin og stirrer ind i Ilden. Gamle John kommer ind. Han lister forsigtig hen mod Egil og giver ham nogle Breve. Egil tager sløvt imod dem uden at vende sig mod Tjeneren. Denne gaar atter sagte ud, vender sig i Døren, ser bedrøvet hovedrystende mod sin Herre, hvorefter han gaar. Egil aabner Brevene:

Tekst: ".....hvorfor ser vi Dig aldrig ?. Denne Gang haaber vi ikke Du siger Nej til vor Indbydelse..".

Egil tager det andet Brev:

Tekst: ".....nu er det snart et halvt Aar siden vi har været sammen, saa nu maa Du ikke mere sende Afbud..".

Egil kaster ligegyldigt Brevene paa Ilden. Noget efter kommer Tjeneren atter ind. Han stiller en Bakke med Theservice paa et lille Bord ved Kaminen. Kradser op i Ilden, lægger Tæppet om Egil til Rette og dækker hans Fødder til. Mens han er beskæftiget hermed, standser han og lytter, men fortsætter kort efter Arbejdet. Men lidt efter lytter han igen og ser op paa Egil, der ogsaa lytter. De ser rundt i Stuen, som om de søgte at udfinde, hvorfra Lyden kom. Egil ser hen paa John og siger langsomt - med et forpint og smærteligt Udtryk - :

Tekst: "Det lyder, som om - en Kvinde græd ".

John ser mod Havedøren og gaar langsomt derhen, mens Egil rejser sig.

111. Ved Havedøren. John nærmer sig Havedøren og lytter. Tørrer Duggen af Vinduet og ser ud. Egil kommer ind i Billedet.

112. Gennem Vinduet ses et kort Billede af Parken i forrygende Efter= aarsstorm.

113. Ved Havedøren. John tager Tæppet, der er hængt for den nederste Del af Havedøren, bort. Laaser Døren op. Idet den forsigtig aabnes, fyger visne Blade ind i Stuen. John og Egil ser til deres Forbavselse en mørk Kvindeskikkelse ligge udenfor. Hun hjælpes ind og føres hen mod Kaminen.

114. Havestue ved Kaminen. Da hun løfter Hovedet, farer Egil skrækslagen tilbage og staar som lammet, da han i den fremmede genkender Iza. Hun er bleg og udmattet, kan næsten ikke støtte paa Benene. Hendes Klæder er medtagne som efter en lang og besværlig Rejse. Hun staar lænet op mod Kaminen og stirrer paa Egil med et underligt fraværende og lidende Udtryk. Da Egil efter en kort Stund har fattet sig, beder han Tjeneren gaa. Da han atter er bleven alene med Iza, staar han et Øjeblik og ser paa hende. Han synes at kæmpe en voldsom Kamp med sig selv. Pludselig kommer der et truende, næsten vildt, Udtryk i hans Ansigt, og man mær= ker paa ham, at han har taget en fast Beslutning. Han gaar langsomt hen mod Væggen, hvor hams Jagtgeværer hænger, tager en stor Hundepisk, hvor= efter han nærmer sig Iza. Han griber hende om Haandledet, og idet han hæver Pisken, raaber han:

Tekst: "Jeg har lovet mig selv, at dersom Du nogen= sinde vovede at komme her tilbage, skulde jeg piske Dig herfra !".

Da Iza ikke gør Mine til at gaa, gaar Egil et Par Skridt hen mod Havedøren.

115. Ved Havedøren. Egil kommer hen til Døren, skælvende af Raseri, saa han er ganske afsindig. Han lægger Haanden paa Dørhaandtaget, idet han vender sig mod Iza.

116. Ved Kaminen. Iza er rædselsslagen sunken sammen ved Kaminen, idet hun strækker Armene ud mod Egil.

117. Ved Døren. Egil siger i største Ophidselse:

Tekst: "Tog jeg Dig ikke bort fra Sangerindebulen - ?
Holdt jeg ikke mit Løfte til Dig, fra det Øje=
blik, Du betraadte mit Hus ? ?".

118. Ved Kaminen. Izas Arme falder slapt og selvopgivende ned. Hun er en Besvimelse nær, og maa holde sig fast ved en Stol for ikke at falde.

119. Ved Døren. Egil aabner med et raskt Tag Døren. Et kraftigt Vindstød blæser Gardinerne helt ind i Stuen.

120. Nærbillede af Lampen paa Bordet. Blæsten faar den til at blusse op, blafre og slukkes.

121. Ved Kaminen. Idet Lampen slukkes, løfter Iza Hovedet. Kun Øjnene er skarpt belyst af Ilden fra Kaminen, Resten ligger i Mørke.

122. Ved Døren. Egil hæver Pisken og gaar hen mod Iza. Blæsten staar sta=
dig ind gennem Døren.

123. Ved Kaminen. Egil kommer ind i Lyset fra Kaminen. Iza stirrer med sine smukke men trætte og fortvivlede Øjne paa ham og udbryder:

Tekst: "Jeg beder kun om Lov til at fortælle
Dig, hvorfor jeg er kommet.....".

Egil ser paa hende, et sarkastisk Smil tegner sig paa hans Læber, det glider over i et mildere Udtryk - det er som om Izas Øjne fik no=
get af sin gamle Magt over ham. Hun fortsætter:

Tekst: ".....og naar Du har hørt, hvad jeg har at
sige Dig - skal jeg forlade Dig igen - for
aldrig mere at vende tilbage".

Et Øjeblik ser de paa hinanden.

124. Ved Døren. Blæsten slaar Døren i med et kraftigt Vindpust.

125. Ved Kaminen. De drejer bægge Hovedet mod Døren. Var det en Skæb=
nens Vilje ? - var det Elementerne, der blandede sig i Striden ? - og

bad ham høre paa hende ?. Han vakler i sin Beslutning. Han ser hende ind i Øjnene.

126. Nærbillede af Øjnene, der ser paa Egil. De store, smukke, troskyl= dige Øjne har et Udtryk saa betagende, at man uvilkaarligt gribes og siger til sig selv: "Nej, disse Øjne kan ikke lyve - denne Kvinde har ikke bedrevet noget ondt".

127. Nærbillede af Egil, der ser betaget ned paa Iza. Man mærker paa ham, at han atter kæmper voldsomt med sig selv. Hader han ikke denne Kvinde ? eller er han atter bedaaret af hende ? - Nej han foragter hende jo - og dog - -?. Han skjuler fortvivlet Ansigtet i den ene Haand, idet han hvisker:

Tekst: "Aah Gud i Himlen - at jeg atter skulde se ind i disse Øjne".

128. Nærbillede af den anden Haand med Pisken. Den hænger slapt ned. Fingrene løsner Taget om Pisken, der glider ud af Haanden og falder paa Gulvet.

129. Ved Kaminen. Egil synker selvopgivende om i Stolen foran Kaminen. Han sidder en Stund med Hovedet bøjet og Ansigtet skjult i Hænderne. Han vækkes af sine Drømme, ved at Iza tager hans Haand, ser bedende paa ham og siger:

Tekst: "Hvis Du blot vilde høre, hvad jeg har at sige Dig Egil - saa kan Du bagefter give mig den Straf, jeg fortjener".

Egil ser usikkert paa hende. Skal han atter høre en Løgn fra disse Læ= ber ? - eller ?. Han griber hendes Haand og siger:

Tekst: "Tal da - men hvis Du atter vil føre mig bag Lyset - ved Gud i Himmelen - jeg dræber Dig".

Iza ser vemodigt frem for sig, idet hun begynder sin Fortælling.

Tekst: "Langt borte ligger mit Barndomshjem...".

Billedet toner langsomt bort.

130. Herresæde. Der blændes op, og man ser et stort smukt Herresæde i Silhuet. Der blændes af.

Tekst: "...og der levede jeg min lykkelige Ungdom".

131. Paa Mirkos Gods. Der blændes op. Man ser Iza i Godsets Have. Sammen med sine Veninder og andre Gæster paa Godset leger hun - overgiven og kaad i ungdommelig Glæde. Det store elegante Slot ses i Baggrunden. Den gamle Greve, Izas Fader, ser paa, at Ungdommen morer sig. Der blændes af.

Tekst: "Jeg anede ikke, hvad Kærlighed var - men altid var jeg omgivet af Tilbedere".

132. Godsets Have. En Del unge Kavallerer gør Opvartning. Iza flirter med dem alle og smiler ad deres Kurmagerie, indtagende, men tilsyneladende noget koket. (I Relation til de foregaaende Billeder, hvor Iza viste Antydning af Koketteri). Pludselig kysser hun sin Fader kærligt paa Panden og løber derefter ned gennem Parken med en lang Hale Tilbedere efter sig. Der blændes af.

Tekst: "Jeg kendte kun Sorg af Navn - da den store Ulykke en skønne Dag ramte mig".

133. Grev Mirkos Soveværelse. Den gamle Greve ligger paa sit Dødsleje. Ved Fodenden sidder Iza. Taarerne løber ned ad hendes Kinder. Hendes Haand ligger paa Lagenet. Den gamle døende Mand stryger trøstende sin Haand over hendes, mens hans medlidende Øjne stadig følger hende. Til Stede i Værelset er kun een Person til. Det er den fremmede fra Automobilen. Den gamle gør Tegn til, at han vil sige noget. De bøjer sig bægge over ham. Han ser et Øjeblik op paa Grev Michael Mirko, derefter tilbage paa Iza, idet han med Besværlighed siger:

Tekst: "Lov mig, at Du vil gifte Dig med Din Fætter Michael, saa at mit kære Slot stadig kan bære Mirko's Navn".

Iza er saa optaget ef sin Sorg, at hun kun tænker paa at rette sig efter Faderen. Hun bøjer sit Hoved samtykkende. Der glider ligesom et svagt Smil over Michaels Ansigt. Billedet toner bort.

134. Ved Kaminen. Billedet toner frem. Iza ser paa Egil. Hun er i samme haabløse Stemning som i Fortællingen. Hun spørger ham:

Tekst: "Kunde jeg andet end opfylde min elskede Faders sidste Bøn ?".

Egil ser paa hende og nikker forstaaende og deltagende. Iza fortsætter.

135. Grev Mirkos Soveværelse. Fortsættelse af 133. Den gamle Greve smiler til Iza. Hun bøjer sig over ham, han forsøger at lægge Armene om hende, men synker stille og roligt tilbege i Puderne. Han er død. Iza kysser og knuger ham. Michael løfter hende lempeligt op og lidt bort fra Sengen. Men med eet vender hun sig og ser paa ham, som om hun nu først forstod, hvad der var sket. Hun gør sig fri af Michael og kaster sig hulkende over den Døde. Billedet toner bort.

Tekst: "Og snart efter forstod jeg, at jeg med Fader havde mistet min eneste Ven og Beskytter".

136. Balkonværelse. Michael sidder ved Bordet i Forgrunden. Paa en Taburet ved Siden af ham staar Flaske og Glas. Han ser sløvt hen mod Døren. Iza kommer ind, hun gaar hen mod ham, vil sige noget til ham, men trækker sig et Øjeblik efter tilbage - hun har opdaget, at Michael er beruset.

Tekst: "I sikker Forvisning om, at jeg vilde holde mit Løfte, forsøgte han ikke mere at lægge Baand paa den Last, som han tidligere havde holdt skjult for mig".

Michael griber fat i hendes Haandled og trækker hende hen til sig. Da hun gør Modstand, ser han op paa hende, og med en beruset Mands Brutalitet, rejser han sig op og siger en kraftig Replik til hende. Hun bøjer Hovedet af Væmmelse og Skam. Han smiler ubehageligt. Billedet toner bort.

Tekst: "Han ydmygede mig yderligere ved Gang paa Gang at vise, at det kun var mine Penge, der interesserede ham".

137. Balkonværelset. Billedet toner frem. Michael og hans Sagfører er til Stede. Man drøfter et alvorligt Pengespørgsmaal. Iza viser sig i Døren. Michael kalder hende haardt hen til sig. Han giver hende et Dokument at underskrive. Iza ser et Sekund paa det, saa vender hun sig for at søge Støtte hos Sagføreren. Men denne ryster beklagende paa Hovedet, han kan ikke blande sig i Striden mellem Michael og hende. Det gaar op for Iza, at hun intet Valg

har - og hun underskriver. Fra dette Øjeblik er hun Luft for Michael. Han ser paa Dokumentet og tager det til sig. Han gaar mod Døren med Sagføreren i det Øjeblik denne vil forklare Iza noget. Michael vinker ham blot af, det er ikke nødvendigt, det har hun ingen Forstand paa. Iza ser efter dem. Pengene har intet at betyde for hende, det er kun de ustandselige Ydmygelser, der piner hende. Hun synker sammen over Bordet i Graad. Billedet toner bort.

138. Ved Kaminen. Billedet toner frem. Egil og Iza sidder stadig i de samme Stillinger. Iza siger:

Tekst: "Længe led jeg i Stilhed - jeg havde jo ingen at betro mig til. - Men tilsidst drev Fortvivlelsen mig bort fra mit Barndomshjem".

Teksten toner bort.

139. Vestibulen. Billedet toner frem. Iza kommer ned ad Trappen i Overtøj. Hun kaster et sidste Blik ind i Balkonværelset, hvor man ser Michael sidde halv= sovende over et Glas. Hun retter sig op og gaar hurtigt ud af Døren.

140. Ved Slottets Gitterport. Iza kommer gaaende. Hun kaster et sidste Afskeds= blik op mod sit Barndomshjem og gaar bort. Billedet toner bort.

Tekst: "For at gemme mig bort og søge at glemme, lod jeg mig - under et paataget Navn - engagere til Scenen".

141. Bag Kulisserne. I Baggrunden ses Scenen. Billedet toner frem. Iza føres op til Direktøren, der overværer en Prøve. Han afbryder Dansen, kommer hen til Iza og begynder en Samtale. Billedet toner bort.

Tekst: "Og saa en Dag traf jeg den Mand, som jeg kom til at elske saa usigeligt højt".

142. Udenfor Paaklædningsværelset. Billedet toner frem. Man ser Izas første Møde med Egil. Billedet toner bort.

143. Havestuen ved Kaminen. Billedet toner frem. Iza ser paa Egil. Der er et lykkeligt Smil over hendes Ansigt. Han bøjer skamfuld Hovedet og lægger kær=

tegnende sin Haand paa hendes Hoved. Iza siger:

Tekst: "Atter smilede Lykken til mig - indtil der lød en Røst fra Fortiden".

Billedet toner bort.

144. Riddersalen. Billedet toner frem. Iza kommer gaaende med Lysestagen. (Som Billede 100). Pludselig farer hun sammen i Rædsel, da noget bevæger sig ved en af Rustningerne.

Tekst: "Jeg hørte en Stemme sige: Om man end rejser til Verdens Ende, kan man ikke flygte fra det Løfte, man har givet en Døende".

Iza staar stiv af Rædsel.

145. Nærbillede af Iza.

Hvorledes er han kommen ne?

146. Nærbillede af Michael, der ser frem bag en af Rustningerne.

147. Riddersalen. Iza vakler. Michael griber hende i sine Arme. Billedet toner bort.

~~148~~ Tekst: "Han fik mig til at skrive Brevet til Dig - og halvt med, halvt mod min Villie, førte han mig bort".

148. Riddersalen toner frem. Iza skriver Brevet op mod en af Søjlerne og rækker det derefter til Michael. Mens han læser det, falder hun halv afmægtig om mod Rustningen, som derved styrter til Jorden. Michael, der har grebet Iza i sine Arme, ser mod Døren i Baggrunden, lægger hurtigt Brevet paa Rustningen og farer Iza - der søvngængeragtig følger ham - ud. Billedet toner bort.

149. Havestuen ved Kaminen. Billedet toner frem. Egil følger bevæget Izas Fortælling. Taarerne løber atter ned ad hendes Kinder. Hun siger:

Tekst: "Siden den Dag er en forfærdelig Tid gaaet - for jeg vilde jo holde mit Løfte - men nu - nu er det forbi for bestandig - -".

Hun synker helt sammen i Fortvivlelsens Graad. Egil rejser sig, gaar angergivent hen mod hende, løfter hende op og ser hende ind i Øjnene, idet han siger:

Tekst: "Kan Du tilgive mig Iza ? - Jeg lover aldrig mere at tvivle paa Dig - hvad der saa end sker".

Han lægger hendes Hoved ind til sit Bryst.

150. Ved Havedøren. Gennem Glasdørene ses tre Skikkelser. Døren rives hurtigt op. En Opdager og to Betjente ses i Døraabningen.

151. Ved Kaminen. Egil og Iza ser mod Døren.

152... Ved Havedøren. De tre gaar ind i Stuen.

153. Havestuen. Iza griber fat i Egil. Denne spørger barskt, hvad Meningen er. De tre kommer helt hen. Opdageren bøjer undskyldende Hovedet mod Egil, og idet han stilfærdigt lægger Haanden paa Skulderen af Iza, siger han:

Tekst: "De er anholdt - som mistænkt for Mordet paa Grev Michael von Mirko".

Iza stirrer et Øjeblik vild af Angst paa Opdageren for straks efter at synke besvimet om. Opdageren og en af Betjentene griber hende i det samme, støtter hende og fører hende ud. Egil, der under alt dette har staaet fuldstændig maalløs, synker ganske apatisk ned i en Stol.

Slut paa tredie Akt!.

4 Akt.

Tekst: "Nogle Dage senere fandt det første Forhør Sted".

154. Forhørslokale. Forhørsdommeren, Protokolfører, Betjente, Opdageren, Iza Egil, Grev Otto, Baronessen, Mirkos Sagfører og to Tjenere fra Mirkos Gods er til Stede.

155. Nærbillede af Iza. Der er et haabløst Udtryk i hendes Ansigt.

156. Nærbillede af Egil. Hans Ansigt udtrykker kun den dybeste Alvor.

157. Nærbillede af Forhørsdommeren. Han sidder med nogle Papirer foran sig. Han løfter Hovedet og giver et lille Nik over mod de to Tjenere.

158. Nærbillede af Tjenerne. De rejser sig bægge. Den ene af dem begynder at tale:

Tekst: "Tjenerne fra Mirkos Gods gentager den Forklaring, der førte til Izas Anholdelse".

159. Nærbillede af Grev Otto og Baronessen. De ser bægge to over mod Tjenerne.

160. Nærbillede af Tjenerne. Tjeneren fortsætter sin Forklaring:

Tekst: "Den Aften Mordet fandt Sted, hørte vi - som saa ofte før - Skænderi inde fra Balkonværelset".

Billedet toner bort.

161. Vestibulen hos Mirko. Billedet toner frem. De to Tjenere staar sammen og lytter bægge mod Døren mod Balkonværelset. Den ældste af dem - han som taler - rys er paa Hovedet og siger noget til den anden, hvorefter de bægge gaar op ad Trappen. Billedet toner bort.

Tekst: "Da vi lidt senere kom ned ad Trappen, saa vi...".

162. Vestibulen. Billedet toner frem. Iza løber fra Døren til Balkonværelset op ad Trappen. De to Tjenere, som kommer nedad, viger til Side. Iza er ganske oprevet og ophidset. Det er ikke til at tage Fejl af, at hun lige har oplevet noget forfærdeligt. Hun ser daarligt nok de to Tjenere, der ser spørgende paa hinanden. De gaar efter hende. Billedet toner bort.

Tekst: "Vi fandt hendes ophidsede Tilstand mistænkelig og listede efter hende".

163. Gang udenfor Soveværelset. Billedet toner frem. Døren staar halvt aaben. Tjenerne kommer. De ser gennem Døren Iza, der staar i samme forvirrede Tilstand Hastigt kaster hun noget Overtøj paa sig, finder nogle Penge frem, som hun stikker til sig, hvorefter hun løber ud af Døren. Tjenerne har lige faaet Tid til at trække sig tilbage i en Nische, da hun løber forbi dem. De følger efter hende. Billedet tomer bort.

164. Vestibule set fra Gangen paa første Sal. Billedet toner frem. Tjenerne kommer frem fra Siden og ser Iza, der allerede er et Stykke nede ad Trappen. Hun løber hen mod Døren til Balkonværelset.

165. Nærbillede ved Døren. Iza ses halvt fra Ryggen. Hun lytter ved Døren, stryger sig forvirret over Panden og løber saa mod Udgangen.

166. Vestibule set fra Gangen paa første Sal. Billedet toner frem. Tjenerne ser Iza løbe mod Udgangsdøren. Hun standser et Øjeblik, som om hun betænkte sig og løber saa ud. Døren falder i efter hende. Tjenerne ser igen spekulativt paa hinanden. De er klar over, at der er noget galt fat. Billedet toner bort.

167. Forhørslokale. Billedet toner frem. Tjenerne forklarer stadig.

168. Nærbillede af Tjeneren. Han siger:

Tekst: "Kort efter fandt vi - mod Sædvane - Døren til Balkonværelset laaset".

Billedet toner bort.

169. Vestibulen. Billedet toner frem. Tjeneren banker paa Døren, lytter, banker igen, vil gaa ind, men finder Døren laaset. Han veksler et Par Ord med

den anden Tjener, og de beslutter at forsøge at gaa gennem Døren fra Spise= stuen. De gaar. Billedet toner bort.

Tekst: "Men ogsaa Døren fra Spisestuen var laaset".

170. Ved Døren. Billedet toner frem. De to Tjenere kommer men finder ogsaa den= ne Dør laaset. Deres Forundring og Ængstelse stiegr. En af dem forsøger at se gennem Nøglehullet.

Tekst: "Men Nøglen sad i indvendig".

Man rejser sig uden at have set noget. De gaar hurtigt tilbage. Billedet toner bort.

171. Vestibulen. Billedet toner frem. Tjenerne kommer hastigt løbende tilbage til Døren. Den gamle bøjer sig ned og kigger gennem Nøglehullet. Han farer forskrækket tilbage. Kigger igen.

172. Nøglehulsbillede. Man ser den modsatte Side af Balkonværelset. Op mod Balkondøren ligger Liget af Grev Mirko. Ved Siden af ham ligger en tung Kande= laber.

173. Vestibulen. Tjeneren rejser sig rædselsslagen. Den anden ser derind men trækker sig hurtigt tilbage igen.. Kort Raadslagning. Saa bryder de med for= enede Kræfter Døren og styrter ind.

174. Balkonværelset. Tjenerne løber hen til Liget, (der ses halvt gemt bag et stort Skab). Paa deres Minespil forstaar man, at Greven er død.

Tekst: "Vi fandt hurtigt Mordvaabnet".

De ser sig om i Stuen. Den ene tager Kandelaberen op. De taler hviskende og alvorligt sammen. Billedet toner bort.

175. Forhørslokale. Billedet toner frem. Tjeneren slutter sin Forklaring.

176. Nærbillede af Iza. Hun stirrer med Forfærdelse mod Tjeneren.

177. Nærbillede af Egil. Han er roligere, men følger stærkt spændt Beretningen.

178. Forhørslokale. Forhørsdommeren nikker til Tjeneren, der atter sætter sig. Han ser derefter mod Iza.

Tekst: "Mod dette fældende Vidnesbyrd vandt Izas Beretning kun liden Tiltro".

179. Nærbillede af Iza. Hun rejser sig langsomt og med Besvær.

180. Nærbillede af Egil. Han ser med et hastigt Blik hen mod hende.

181. Nærbillede af Iza, der begynder sin Beretning.

Tekst: "Den Aften var min Fætter mere raa og brutal overfor mig end nogensinde før".

182. Balkonværelset. Billedet toner frem. Mirko nærmer sig Iza, der viger tilbage mod Døren til Vestibulen. Da hun opdager, at den er laaset, ler Michael haanligt. Han griber fat i hende, men hun river sig løs. Kæden til Medallionen, som hun bærer om Halsen, brister. Hun griber Medallionen, idet den er ved at falde, og gemmer den paa Ryggen. Man skal forstaa, at hun er angst for, at Michael skal faa fat i den. Da han med aabne Arme og et vildt lidenskabeligt Blik vil omfavne hende, smutter hun fra ham og vil flygte ud gennem Spisestuedøren. Men Michael kommer hende i Forkøbet, laaser Døren og stiller sig mellem denne og hende. Hun flygter tilbage men kommer derved til at vælte et lille Bord med Blomstervase, der knuses. Hun faar Lejlighed til at kaste Medallionen om bag en svær Reol uden at Michael ser det. Et Øjeblik efter er han atter i Nærheden af hende. Han ser paa hende med et raat Grin og nærmer sig hende langsomt som en Tiger, der er ved at springe paa sit Bytte. Hun viger rædselsslagen for dette drukne Vilddyr. Der opstaar en hæftig Kamp. Mirko kaster sig over Iza, omfavner hende, kysser hendes ~~Mund~~ Hals, men da han vil kysse hendes Mund, faar hun Lejlighed til at rive sig løs og farer hen mod Altandøren, river denne op og springer ud.

183. Park nedenfor Balkonen. Iza springer ned, hun falder, rejser sig og styrter ud af Billedet.

184. Vestibulen. Iza kommer ind gennem Hoveddøren i samme hurtige og nervøse

Tempo.

Hun løber hen mod Døren til Balkonværelset og lytter, opdager Tjeneren og løber op ad Trappen. (Som Billede 161). Billedet toner bort.

185. Forhørslokale. Nærbillede af Iza. Iza slutter sin Beretning. Hun ser op mod Dommeren og siger:

Tekst: "Jeg forstod, at jeg efter dette aldrig kunde gifte mig med ham - og jeg forlod Slottet -".

186. Nærbillede af Dommeren. Han ser fra Iza hen mod Dommeren.

187. Forhørslokale. Opdageren har rejst sig. Der veksles et Par Replikker mellem ham og Dommeren.

188. Nærbillede af Opdageren. Han ser et Øjeblik mod Iza, vender sig saa igen mod Dommeren og siger:

Tekst: "Da Liget fandtes liggende mod Døren, og da denne lukker ind i Stuen, maa Anklagedes Udsagn være urigtigt".

189. Forhørslokale. Stor Bevægelse blandt de Tilstedeværende, der alle ser mod Iza.

190. Nærbillede af Opdageren. Han fortsætter:

Tekst: "Den Anklagede kan altsaa ikke være flygtet gennem Balkondøren! - Jeg tror det er gaaet til paa følgende Maade".

Billedet toner bort.

191. Balkonværelset. Billedet toner frem. Michael staar ved Balkondøren med Ryggen til. Iza nærmer sig med Kandelaberen, løfter denne som til et Slag. Billedet toner bort.

Tekst: "Hun dræber ham, og....".

192. Balkonværelset. Billedet toner frem. Iza staar og stirrer paa den Dræbte. Hun ser sig sky om, løber hen og laaser Døren til Spisestuen, løber derefter til Vestibuledøren, tager Nøglen ud og gaar gennem Døren.

193. Vestibulen. Iza laaser Døren udvendig fra og styrter ned ad Trappen. Billedet toner bort.

194. Nærbillede af Opdageren. Billedet toner frem. Opdageren slutter sin Forklaring med at sige:

Tekst: "Dette forklarer ogsaa, at Nøglen til denne Dør manglede, mens Nøglen til Spisestuedøren sad i indvendig".

Han bukker for Dommeren.

195. Forhørslokale. Opdageren sætter sig. Dommeren ser mod Iza.

196. Nærbillede af Dommeren. Han ser alvorligt ned mod Iza.

197. Nærbillede af Iza. Hun er ude af sig selv af Fortvivlelse.

198. Nærbillede af Egil. Han ser ud, som om det hele ikke interesserede ham. Han ser ikke engang deltagende ud. Han sidder og spekulerer - nærmest med et Smil paa Ansigtet.

199. Forhørslokale. Dommeren gør Tegn til et Par Betjente, som derefter nærmer sig Iza.

200. Nærbillede af Iza. Idet Betjentene vil føre hende ud, udbryder hun:

Tekst: "Er der da slet ingen, som tror paa mig ? ?".

201. Forhørslokale. Alle ser mistroiske paa Iza.

202. Nærbillede af Egil. Han nikker mod Iza og siger:

Tekst: "Jo - Jeg tror paa Dig - ".

203. Nærbillede af Iza. Hun sender Egil et taknemmeligt Blik, inden hun føres ud.

204. Forhørslokale. Egil ser efter Iza, som føres ud. Saa vender han sig og gaar hen mod Onklen og Tanten.

205. Nærbillede af Egil, Onklen og Tanten. De gamle er bægge overbevist om Egils Skyld. De er meget opbragte, og Onklen siger:

Tekst: "Hvad sagde jeg ? - jeg kender Kvinderne!!".

Tanten nikker samtykkende. Egil er i samme distræte Tilstand, som i Nærbilledet før. Han hører næppe Onklens Replik. Saa rækker han dem Haanden og siger Farvel. De spørger, hvor han skal hen. Han svarer:

Tekst: "Jeg tager endnu idag afsted til Mirko's Gods".

De gamle protesterer kraftigt, men opdager pludselig, at Egil er borte, og de ser aandsfraværende i den Retning, han gik. Billedet toner bort.

Slut paa fjerde Akt!.

5Akt.

206. Tekst: "Nogle Dage senere fandt det næste Forhør Sted".

Forhørslokale. De samme Personer som i forrige Forhør ses.

207. Nærbillede, af Egil og Dommeren. De taler sammen. Opdageren nikker til Egil, som gav han ham Ret. Egil gaar ud af Billedet.

208. Nærbillede af Dommeren, senere Egil. Egil kommer ind i Billedet, ~~XXXX~~ siger en Replik til Dommeren, som lader til at overraske sidstnævnte.

209. Nærbillede af Onklen og Tanten. De ser mod Egil og taler hviskende ~~XX~~ sammen.

210. Nærbillede af Iza. Ogsaa hun ser op mod Egil. I hendes bedrøvede Øjne ses et lille ~~XXXXXXX~~ Glimt af Haab.

211. Nærbillede af Egil og Dommeren. Dommeren beder Egil om at afgive Forklaring.

212. Nærbillede af Egil. Han begynder Forklaringen.

Tekst: "I den sikre Tro, at Komtesse Mirkb talte sandt i sidste Forhør, rejste jeg til hendes Gods for at søge en Åpklaring af Mysteriet".

Billedet toner bort.

213. Balkonværelset. Billedet toner frem. Egil staar i Samtale med de to Tjenere. Han spekulerer stadig over Sagen.

214. Nærbillede af Egil. Han kommer i Tanker om Medallionen og Reolen og drejer Hovedet hen mod denne.

215. Balkonværelset. Egil gaar hen mod Reolen. Han søger at flytte den ud fra Væggen, men den er alt for tung. Han beder Tjeneren hjælpe sig. Ved fælles Hjælp lykkes det dem at faa den et lille Stykke ud fra Gulvet.

Tekst: "Og da hændte det, at netop det Smykke, som før havde spillet en saa skæbnessvanger Rolle for dets Ejerinde - førte til Gaadens Løsning".

216. Nærbillede bag Reolen. Paa Gulvet ved Siden af ~~XXXXX~~ Medallionen ligger den forsvundne Nøgle. Egils Haand kommer ind i Billedet. Han tager begge Dele op.

217. Balkonværelset. Egil er henrykt over sit Fund. Han viser Nøglen til Tjeneren. De ser med Forbavselse til, da de prøver den i Døren mod Vestibulen. Den passer. Egil maaler med Øjnene Afstanden fra Døren til Stedet, hvor Nøglen fandtes. Afstanden er ikke særlig stor. Egils Ansigt udtrykker den største Glæde. Billedet toner bort.

218. Forhørslokale. Nærbillede af Egil. Han siger:

Tekst: "Her havde jeg Beviset for, at ogsaa denne Dør var laaset indvendig. Komtessen maatte altsaa have forladt Værelset gennem Balkondøren".

Han forklarer. Billedet toner bort.

219. Balkonværelset. Billedet toner frem. Egil ser sig undersøgende om i Værelset. Tjeneren ser til. Egil taler med dem om Sagen. De gaar hen til det Sted, hvor Slagsmaalet mellem Iza og Mirko sluttede. (Izas Forklaring). Egil følger en lige Linie herfra hen mod Balkondøren. Han lukker denne op og i, som undersøgte han, hvorledes Ligets Stilling indenfor Døren var mulig - og kunde falde sammen med Izas Forklaring, af Sagen. Billedet toner bort.

220. Forhørslokale. Nærbillede af Egil. Han siger:

Tekst: "I to Dage tænkte jeg ikke paa andet, indtil...."

Billedet toner bort.

221. Balkonværelset. Billedet toner frem. Egil sidder i en magelig Lænestol. Han tygger nervøst paa sin Cigar. Langsomt glider hans Øjne over Gulvet, saa standser de. Han ser undersøgende mod Stedet. Med en hurtig og bestemt Bevægelse lægger han Cigaren fra sig og rejser sig, stadig med Øjnene fæstet paa det Sted, der har fanget hans Interesse. Han gaar derhen og bøjer sig ned.

222. Nærbillede af en Løber. Der er en lille Rift i den ene Side, der vender mod Vestibuledøren.

223. Balkonværelse. Egil faar en Ide. Han gaar fra Vestibuledøren mod Løberen, markerer, at han snubler, opdager, at han i saa Tilfælde vil falde mod Skabet ved Balkondøren. Han gaar derefter hen mod dette. Undersøger Kanten, der vender mod Døren.

224. Nærbillede af Skabet. Egils Fingre følger en svag Fordybning i Kanten af Skabet.

225. Balkonværelset. Egil kalder Tjeneren til. De forstaar hem ikke. Egil foreslaar at rekonstruere Scenen mellem Iza og Mirko. Egil lader den ene Tjener løbe foran sig (saaledes som han tænker sig Iza er løbet), og selv løber han efter. Tjeneren faar lige slaaet Balkondøren til i efter sig, da Egil (der markerer Mirko) snubler over Løberen og med sin fulde Vægt lader sig falde over mod Skabskanten - hvor han synker i Knæ foran den lukkede Dør.

226. Nærbillede af den døden Tjener. Han udstøder et Skrig af Rædsel og peger mod det øverste af Skabet.

227. Balkonværelset. Egil faar lige Tid til at springe til Side, da Kandelaberen, der staar paa Skabet, styrter ned, nøjagtig paa det Sted, hans Hoved var en Brøkdel af et Sekund tidligere. Egil tænker ikke et Øjeblik paa den Fare han lige har svævet i. Han ser glædesstraalende mod Tjeneren der pludselig er bleven klar over Sagens rette Sammenhæng. Egil viser dem hvorledes Mirko efter Slaget er sunken sammen foran Døren. Begge Tjenerne nikker forstaaende. Billedet toner bort.

228. Forhørslokale. Egil fortsætter:

Tekst: "Her foreligger altsaa et Ulykkestilfælde, og Sagen kan kun være gaaet saaledes til - - -".

Billedet toner bort.

229. Balkonværelset. Billedet toner frem. Slagsmaalet fra Izas Fortælling fortsættes: Iza skubber Mirko fra sig, beruset som han er, atøtter han sig et Øjeblik mod Vestibuledøren. Iza løber ud af Balkondøren og slaar denne i efter sig. Mirko som vil løbe efter hende, snubler i Løberen falder mod Skabet, Kandelaberen rammer ham, han synker sammen foran Døren. Billedet toner bort.

230. Forhørslokale. Nærbillede af Egil. Denne slutter sin Forklaring.

231. Nærbillede af Dommeren. Han vender sig fra Egil og ser mod Tjeneren og Opdageren.

232. Nærbillede af Opdageren og Tjeneren, der bekræftende nikker.

233. Nærbillede af Dommeren. Hans Ansigt bliver mildere, og han erklærer i Titel, at enhver Grund til yderligere retslig Undersøgelse er overflødig og at Sagen hæves.

234. Nærbillede af Iza. Taarerne løber ned ad Kinderne paa hende. Hun bøjer sit Hoved.

235. Forhørslokale. Stor Bevægelse, Overraskelse og Glæde hos alle. Egil ser mod Iza, da Dommeren kommer hen til ham og trykker ham i Haanden. De gaar bægge hen mod Iza.

236. Nærbillede af Onklen og Tsnten. Onklen ser meget slukøret ud, og Tanten er nærmest ved at bebrejde ham, at han ikke altid har troet paa Kvinderne.

237. Nærbillede af Iza og Domneren og Egil. Efter at have hilst paa Iza, trækker Domneren sig tilbage, og Egil fører Iza ud af Lokalet.

238. Mindre Værelse. Egil og Iza ind. De kaster sig om Halsen paa hinanden.

239. Nærbillede af Iza og Egil. Iza rækker Egil Medallionen. Han aabner den. Man ser:

240. Nærbillede af Medallionen. Man ser Egils Billede deri.

241. Nærbillede af Iza og Egil. Denne ser paa Iza med et taknemmeligt ~~Smil~~ Smil. Iza siger:

Tekst: "Ja, her har Dit Billede siddet fra den ~~første~~ Dag, Jeg ~~nærede min dybe og rene~~ Kærlighed til Dig".

Egil tager Iza i sine Arme, trykker hende kærligt ind til sig og siger:

Tekst: "~~Nu ser jeg~~, at Mistroen er Menneskenes værste Fjende, - - - og at Dine Øjne aldrig kan lyve".

Billedet toner bort.

242. ~~Herreværelset paa Godset~~. Iza ~~staar~~, klædt i Brudedragt, Egil kommer ind. ~~Han byder hende Armen~~. De gaar ~~ned Riddersalen~~.

243. ~~Riddersalen~~. Egil og Iza ind. Iza standser og ser ud i det tomme Rum. Hun ser paa Egil og siger:

Tekst: "Er det fordi ~~kan~~ Du troe paa mig, at vort ~~Bryllup skal fejres i Denne Ensomhed~~".

Egil drager Iza ind til sig og siger:

Tekst: "Nej, nu er det ikke alene mig, der tror paa Dig, men ~~hele min gamle Adelsslægt~~".

244 Han gør et Tegn ud i Salen. I det samme stiger alle Rustningerne ned ad Soklerne og danner Spalier .

Egil og Iza gaar gennem Spalieret op mod Alteret.

244. Ved Alteret. Egil og Iza knæler foran Alteret. Præsten kommer hen mod Han ser paa Egil og siger:

Tekst: "Og saa spørger jeg Dig, Egil von Lerche,
elsker Du den Kvinde, der knæler ved Din Side".

Egil smiler glædesstraalende og nikker op mod Præsten. Denne vender si derefter mod Iza og siger:

Tekst: "Og saa spørger jeg Dig Iza von Mirko, elsker
Du den Mand, der knæler ved Din Side".

Iza ser op mod Præsten.

245. Nærbillede, af Izas Øjne.

Tekst: "Behøver man at spørge, om disse Øjne
talte Sandhed ???????".

Man ser Izas smukke Øjne med et glædesstraalende, lykkeligt og ejegodt Smil, der overbeviser en om, et hun nu, som altid, taler Sandhed.

246. Ved Alteret. Præsten velsigner de Unge. Iza og Egil ser lykkeligt smil til hinanden. De rejser sig.

247. Riddersalen. Iza og Egil gaar fra Alteret under Ridersmøndenes hævede Lanser.

248. Nærbillede af Egil og Iza, der er stadnset ved de sidste to Riddersmænd. De ser smilende til hinanden, idet Billedet drejer til Siden, og man ser Nærbillede af den ene Ridder.

249.. Nærbillede af Hovedet af en Rustning. Man ser Onklens Ansigt, der skæver til den Side, hvor Iza og Egil staar. Han siger:

Tekst: "....og ~~det var mig, der~~ jeg som troede, at jeg kendte Kvinderne".

Han slaar Visiret for Ansigtet af Skamfuldhed. Billedet toner langsomt bort.

SLUT.

P.S. De sidste Liders Tekster er misvisende og daarlige, og skal forandres – ligesom hele Slutningsoptrinet i Riddersalen skal gøres lettere og muntrere. –

1743/6

Kan disse Øjne lyve.

Sjælens Spejl

(A.U.S 192)

„Der er en Troldom i dit Øje"

(S J Æ L E N S S P E J L.)

Film i 5 Akter.

Hovedpersonerne:

Grev Egil, c. 30 Aar.....	Emmar Tolnæs
Grev Otto, c. 60 Aar..... ..	Philip Beck
Baronessen, c. 60 Aar.....	
Grev Mirko, c. 35 Aar.....	Egill Rostrup
Kate alias Iza, c. 2[illegible] Aar.....	Maiken Katia

1 Akt.

1. Nærbillede af en Kvindes Øjne. Meget smukke, meget unge Naar Billedet begynder, ser hun nedad. Hun hæver langsomt Blikket og ser ud ad mod Publikum. Man ser et Par store, smukke Øjne med et hensivende, troskyldigt Udtryk.

Tekst: " Kan disse Øjne lyve? ? "

2.

Nærbillede af Øjnene. Et lille Øjeblik smiler de med Antydningen af et koket Smil men faar hurtigt det inderlige og ejegode Udtryk.

Tekst: " Kan disse Øjne lyve ??- -
Om dette handler denne Film!!

3.

Nærbillede af Øjnene. Billedfeldtet udvides, saa man ser hele Ansigtet af en ung, smuk Kvinde set gennem Kikkert.

Tekst: " Kathe"

4.

Kikkertbilledet bevæger sig søgende over flere Ungpigeansigter, alle smukke, men vender tilbage igen til Kathe's, hvor det bliver staaende.

Tekst:"Den lykkelige Ejer af det gamle smukke Herresæde Lerchenholm, Grev Erik Lerche".

5

Nærbillede af Egil. Han har et smukt og tiltalende Ydre. Han tager Kikkerten fra Øjnene, stirrer stadig efter Kathe, mens han siger en Replik til den der sidder ved Siden af ham (udenfor Billedet). Han rækker Kikkerten mod en fremstrakt Haand.

Tekst: " Hans Onkel, den meget erfarne, gamle Pebersvend, Grev Otto Lerche".

Nærbillede af Greven, ca 6o Aar (Han er Stykkets Resonnør) Fint klogt Ansigt, skarpsindige Øjne med et smukt Udtryk. Den typiske fine gamle Adelsmand.

7. Elegant Variete. Man ser hele Sceneriet. Paa Scenen danser nogle unge Piger. I Logen nærmest Scenen sidder Egil og hans Onkel.

8. Nærbillede af Egil, der nervøst, ivrigt russer Kikkerten, sætter den for Øjnene og ser atter:

9. Nærbillede af Kathe's smukke Øjne, der ser paa ham med et inderligt næsten bedende Blik.

1o. Logen Egil er ganske betaget. Han kalder den gamle Tjener John, der opholder sig i Baggrunden af Logen, til sig, skriver et Par Ord paa et Visitkort, og sender Tjeneren afsted med det. Onklen siger smilende en Replik til Egil, rystende paa Hovedet

11. Varieteen. De unge Damer danser ud af Scenen.

12. Bag Scenen. Den gamle Tjener opsøger Kathe, der forpustet hører paa ham og modtager Kortet. Efter at hun har læst det, ser hun op paa John, ryster paa Hovedet og giver ham et bestemt Afslag. John gaar.

13. Logen. John kommer, giver Egil Kortet tilbage og gør samtidig en undskyldende Bevægelse. Egil og Onklen ler. Efter at have vekslet et Par Replikker, rejser Egil sig og gaar Han vil selv forsøge at overtale Kathe.

14. Bag Scenen. Næste Nummer er paa Scenen, som ses mellem Kulisserne. Egil kommer, han spørger sig for og faar at vide, hvor Paaklædningsværelserne er, Han gaar ud af Billedet i den anviste Retning.

15. Udenfor Paaklædningsværelserne. (Gang eller Foyer) Egil kommer, flere Artister passerer. Han giver en Paaklederske en Besked, hun fjærner sig, gaar hen til en af Dørene i baggrunden og banker paa.

16 Paaklædningsværelse. De unge Damer fjanter,kigger ~~paa Døren,~~ en af dem raaber"Kom ind". Kathe holder sig lidt for sig selv.

17. Udenfor Paaklædningsværelset. Paaklædersken gaar ind. Igennem en del af Døraabningen ses en Del af Værelset.

18. Paaklædningsværelset. Paaklædersken gaar hen til Kathe, der efter nogen Overvejelse kaster en Kimono over sig og følger Paaklædersken.

19. Udenfor Paaklædningsværelset. De kommer ud.Paaklædersken forsvinder. Egil gaar hen til Kathe.

20. Nærbillede af Egil og Kathe. Egil fortæller hende, hvem han er og fornyer sin Opfordring. Hun er først meget afvisende, men lader sig efterhaanden rive med af hans Humør og glade Stemning. De kommer af og til et koket Smil over hendes Ansigt. Han forsøger stadig at overtale hende til at være sammen med sig efter Forestillingen, men faar atter et bestemt Afslag. Han tager dog Situationen med saa meget Humør, at hun, da han forlader hende med uforrettet Sag, ikke kan lade være med at smile til ham. Hun bliver staaende, efter at at han er gaaet, og ser efter ham.

21. Logen. Egil kommer tilbage. Fortæller Onklen, hvad der er passeret. De morer sig begge over Situationen indtil Onklen pludselig bliver alvorlig og siger:

Tekst: Jeg kender Kvinderne min Dreng Hun er farlig, hende skal du passe paa - Hun begynder paa den rigtige Maade.

Billedet toner bort.

Tekst: Næste Aften.

22. Udsigt over et stort smukt Herresæde.

Tekst: Slottets Bevogter af Dyd og Moral Baronesse Mimi von Adelheim.

22. Nærbillede af Baronessen. Snerpet, forfinet, værdig og klog.

24. Bibliotek. Egil og Baronessen ved Skakbordet. Egil aandsfraværende. Baronessen gør han hurtigt mat. Han rejser sig, sætter sig igen, rejser sig atter, gaar nogle Skridt men vender sig saa mod Baronessen og siger, nølende, som var han ved at tage en Beslutning:
Tekst: Siger man ikke, at Øjnene er Sjælens Spejl?
Baronessen nikker bekræftende. Egil gaar hen til Hende, giver hende Haanden og siger:
Tekst: Farvel.
Han skynder sig ud. Baronessen stirrer forbløffet efter ham
Billedet toner bort

25 Udenfor Varieteen. Egils oplyste Automobil holder i Billedets ene Side. Flere tændte Lygter ses. Egil gaar frem og tilbage paa Fortovet. Ved Vognen staar den gamle Tjener i Samtale med Chaufføren. Kathe kommer ud. Hun er meget elegant paaklædt. Egil standser hende idet hun, uden at have lagt Mærke til ham, vil gaa forbi.

26. Nærbillede af Egil og Kathe Med Humør og Charme fortsætter han sine Overtalelsesforsøg fra Dagen i Forvejen. Han har mere Held med sig denne Gang, og forholdsvis hurtigt samtykker hun i at køre med ham.

27. Udenfor Varieteen. De gaar hen mod Automobilen. John holder Døren aaben. Idet hun skal gaa ind, vender hun sig mod Egil og ser paa ham med et lystigt Smil. Var dette Smil koket? eller??. De gaar ind. Vognen kører bort. Billedet toner bort.

28. Bibliotheket. Billedet toner frem. Grev Otto kommer ind, spørger efter Egil. Baronessen svarer, ivrigt gestikulerende:
Tekst: Han spurgte mih om Øjnene var Sjælens Spejl, og da jeg svarede Ja, forsvandt han pludselig.
Der gaar en Praas op for Grev Otto,og han bliver meget betænkelig
Billedet toner bort.

29. Elegant Restaurant. Egil og Kathe ind Han fører hende hen til et af Bordene De sætter sig. Han giver hurtigt Tjeneren en Ordre. Vender sig igen mod Kathe, der er iført et meget elegant Selskabstoilette, og idet han et Øjeblik ser skeptisk paa hende, siger han:

Tekst: Ventede De nogen iaften, siden De er saa elegant?

Hun ser hastigt op paa ham, lidt skræmt, men hurtigt bliver hendes Udtryk roligt og bestemt, idet hun smilende siger til ham:

Tekst: Ja Dem! og jeg nænnede ikke at sige Nej tredie Gang.

Han ser forundret paa hende, som om han ikke troede, hvad hun sagde. Tjeneren kommer tilbage og et Øjeblik efter, ser det ud, som om de begge havde glemt den lille Episode. De hilser glade paa hinanden, inden de drikker. Egil tømmer Glasset

30. Bibliotheket. Billedet toner frem. Egils Onkel og Tante i alvorlig Samtale. De ser begge meget betænkelige ud. Onkelen erklærer, at han ikke synes rigtig godt om Situationen, og at han, som kender Kvinderne, er klar over, hvor farlige Teaterdamer i Almindelighed er og denne i Særdeleshed. Billedet toner bort.

31. Elegant Restaurant Billedet toner frem. Egel og Kathe befinder sig aabenbart godt i hinandens Selskab. De er begge i fortræffeligt Stemning. Af og til ser Kathe, naar Egil ikke lægger Mærke til det, paa ham med et uudgrundeligt Smil. Men er dette Smil beregnende?? Man forstaar paa hele Scenen, at de ikke slipper hinanden med denne ene Aften. Billedet toner bort

Teksten toner frem.

Tekst: Havde Egils Onkel Ret?, Var hun farlig?? I ethvert Fald

førte Egil hende kort Tid efter ind paa Lerchenholms Grund.

Teksten toner bort.

32. Slotsparkens Indgang. Gennem den smukke Gitterport kører en aaben Automobil ind mod Slottet. Ved Rattet sidder Egil. Ved hans Side Kathe.

33. Slotstrappe. Egil kører Vognen op foran Slotstrappen, han springer ud og hjælper hende ned fra Vognen. De gaar op ad Trappen og ind.

34. Bibliotheket. Onklen og Tanten er øjensynlig meget midfornøjede med Egils sidste Lune. Døren i Baggrunden gaar op. Egil og Kathe ind. Præsentation. De gamle er meget kølige og afvisende, uden dog at være uhøflige. Egil vil vise Kathe Slottet, og han gaar derefter ind med hende i

35. Riddersalen. Paa begge Sider Søjlegange(maurisk Stil) Foran hver Søjle en Rustning paa en Sokkel. Egil viser Kathe Riddersalen. For Enden af denne et Slags Alter Egil peger paa Alteret og siger:
Tekst: Her er alle mine Stamfædre blevet viet - og her skal ogsaa mit Bryllup staa.
Kathe og Egils Blikke mødes et Øjeblik. De gaar videre.

36. Bibliotheket. De gamle er stadig i alvorlig Samtale. John kommer ind og siger, at Theen er serveret i Havestuen. De gaar.

37 Havestuen. Elegant Theservering John ind Holder Døren aaben for Onkelen og Tanten. Lidt efter kommer Egil og Kathe ind fra den anden Side John serverer Theen. Man mærker paa Kathe, at hun synes godt omEgil. Hun glemmer tidt at konversere de andre, saa optaget er hun af ham. Denne stadig meget betaget af hendes Skønhed Kathe livlig konverserende, smilende, snart venlig til Onklen og forelsket til Egil. Men er dette Smil indtagende ved sin ungdommelige Umiddelbarhed?, eller er det et koket og beregnende Smil??Under den paafølgende Samtale siger Greven:
Tekst: Hvor længe har De egentlig været ved Teatret Fræken?
Kathe bliver ligesom alvorlig, idet hun svarer:
Tekst: En Maanedstid.
Almindelig Forundring.

38. Nærbillede af Baronessen, der tænker ved sig selv:
Tekst: Gud hvor kan det Barn dog lyve.

39 Nærbillede af Greven med et skeptist Smil.
Tekst: Da har hun saagu lært at spille god Komedie paa den Maaned. tænker han.

40. Havestuen. Kathe, der har fulgt de Tilstedeværendes Udtryk, s siger henvendt til Egil:
Tekst: Vil De bede Tjeneren om mit Tøj, jeg vil gerne hjem nu.
Hun rejser sig. Egil gaar hen til hende

41. Nærbillede af Egil og Kathe Han siger, at han har noget, han gerne vil tale med hende om. Hun nikker venligt til ham.

42. Havestuen: Egil føre Kathe ud. De gamle ser forundrede til.

43. Salon. Egil og Kathe kommer ind. Han tager hendes Haand og ser paa hende, idet han siger:
Tekst: Hvis jeg nu sørgede for, at De blev løst fra Deres Kontrakt og kom bort fra Teatret - vilde De da blive glad.
Kathe tager Haanden til sig. Atter bliver hun alvorlig, men svarer lidt efter smilende:
Tekst: Det kommer ganske an paa - hvorfor - De vilde gøre dette.
Egil svarer:
Tekst: Hvis nu det var af Kærlighed til Dem?
Kathe ser paa ham, idet hun siger:
Tekst: Ja, saa vilde jeg blive glad.
Hun stirrer tavs vemodig frem for sig. Egil ser alvorligt paa hende. Saa glider der et Smil over hans Ansigt. Roligt og bestemt trækker han en Kontrakt op af Lommen og giver hende den.

44. Nærbillede af Kathe. Hun ser forbavset paa Kontrakten, derefter spørgende paa Egil.

45. Nærbillede af Egil. Han smiler stadig roligt og bestemt, idet han siger:

Tekst: Som De ser, har jeg allerede købt Dem fri. Jeg vidste, at De vilde give mig Lov.

46. Salon. Kathe ser et Øjeblik op paa Egil. Forbavselsen forsvinder, og hendes Ansigt faar det samme skeptiske Udtryk, som Egil havde i Restaurationen, da hun svarede ham paa Spørgsmaalet om Toilettet. Han lægger ikke Mærke til det, optaget som han er af det Tilbud, han nu vil gøre hende.

Tekst: Jeg beder Dem foreløbig betragte mit Hjem som Deres.

Ved disse Ord farer Kathe sammen som stukket af en Kniv. Hendes Øjne lyner af Vrede, og hun dirrer af Raseri, idet hun udbryder:

Tekst: Bo her??? som hvad?? som Deres Veninde??? og det vover De at byde mig??

Egil er ganske maalløs overfor dette Vredesudbrud, der kommer som et Lyn fra en klar Himmel. Han føler sig flov og ydmyget over at have haft andre end rene og smukke Tanker overfor denne Kvinde. Aldrig har hun vist sig for ham i en saa ophøjet Skønhed midt i sin Vrede. Han gaar langsomt hen mod hende, bukker ligesom bedenåe om Tilgivelse og siger:

Tekst: Vilde De da bo her - som min tilkommende Hustru?

Kathe faar med et et underligt smærteligt næsten forpint Udtryk. Vil han mon pine mig endnu længere - vil han saare mig endnu dybere. Hun bøjer langsomt Hovedet og skjuler Ansigtet i Graad. Da kaster Egil sig for hendes Fødder og udbryder med en voldsom Lidenskab:

Tekst: Jamen Kathe - er det da sandt - elsker De mig da virkelig?,,,,,

Kathe tager hans Hoved mellem sine Hænder, ser ham ind i Øjnene, idet hun siger:

Tekst: Se paa mig - og sig om jeg lyver.

Nærbillede af Kathes Ansigt. Man ser hendes henrivende, troskyldige Øjne med et Udtryk, der faar En til at sige : Nej det kan ikke lyve.

48. Salon Egil drager Kathe ind til sig og kysser hende kærligt

49. Nærbillede af Egil og Kathe. Hun ser kærligt paa ham og siger lidt genert:

Tekst: Og saa kalder du mig fremtidig ved mir rigtige Navn.

Egil ser forundret, spørgende paa hende. Hun smiler - koket? - og siger:

Tekst: Kathe var mit Teaternavn - jeg hedder Iza Mirko.

Egil ser atter paa Kathe. Lyver hun?, er hun er Eventyrerske? er han saa betaget af hendes besnærende Skønhed, at han er ganske blind for hendes eventuelle Fejl? Hun synes at ane hans Mistro, og der glider som en mørk Sky over hendes lykkelige Ansigt. Men snart efter er Tvivlen forsvundet fra Egil og de omfavner hinanden.

Billedet toner langsomt bort. Derefter toner Teksten frem.

Tekst: Og saaledes begyndte Eventyret - Eventyret om den unge Prins der vilde gifte sig med den fattige Pige, men !!!

Teksten toner bort.

Slut paa første Akt.

2 Akt!

Teksten toner frem:

"Det er kun i Romanerne, at man hører om: "Den rige Greve, der giftede sig med den kønne, men fattige Zigøjner=pige og levede lykkeligt med hende". I det virkelige Liv sker den Slags ikke".

Teksten glider over i Billede:

50. Riddersalen. Man ser, at det er Baronessen, der har udtalt Replikken til Egil, der sammen med Grev Otto staar i Billedets Forgrund. Men Egil bryder sig intet om Baroness=sens Formaningstaler. Hun gaar i selvopgivende Stemning. Onklen og Egil ser efter hende. Onklen siger, henvendt til Egil:

Tekst: "Mærk Dig mine Ord Egil - dette her bliver Din Ulykke - jeg kender....".

Han afbrydes i det samme af Gæster, der kommer ind.

51. Izas Værelse.

Tekst: "Den vordende Grevinde er pyntet til Forlovelsesfesten".

Iza er færdig med sin Paaklædning. Hun ser pragtfuld ud i et straalende Toilette. Baronessen kommer ind, kaster et sidste Blik paa Izas Kjole, retter paa den og udtaler sin naadige Kritik over det heldige Resultat. Hun kommer i det samme til at rive Izas Taske paa Gulvet. Iza bemær=ker det ikke, optaget som hun er af at se sig i Spejlet. Da Baronessen bukker sig for at tage Tasken op, ser man:

52. Nærbillede af en pragtfuld Medallion, der er gledet ud af Tasken. Medallionens ene Side er dækket af en stor Grevekrone med Vaaben tæt besat med Diamanter.

53. Izas Værelse. Baronessen stirrer maalløs paa den kostbare Medallion og stikker den ubemærket til sig. Iza vender sig et Øjeblik efter fra Spejlet og siger til Baronessen, at denne godt kan bede Egil føre hende ned til Gæsterne, naar disse er samlede. Baronessen gaar.

54. Riddersalen. Gæsterne er næsten fuldtallige. Baronessen kommer ind, ser sig om efter Grev Otto, opdager ham og gaar hen til ham.

55. Nærbillede af Grev Otto og Baronessen. Hun viser ham, uden at andre opdager det, sit interessante Fund. Han stirrer forbavset paa den kostbare Medallion, faar af Baronessen at vide, hvorfra den stammer, hvorefter han med en meget betænkelig Mine siger:

Tekst: "Maaske kan Forlovelsen endnu forhindres!".

Han ser efter Egil, der i det samme kommer ind I billedet. Baronessen siger, at Iza venter. Han vil gaa, men Onklen holder ham tilbage. Viser Egil Medallionen og forklarer, hvorledes han har faaet den. Egil farer sammen. Onklen siger smilende:

Tekst: "En saa kostbar Gave modtager man ikke uden at give noget igen".

Egil stirrer frem for sig i Fortvivlelse og Raseri. Da han vender sig for at udbede sig en nærmere Forklaring af Onklen, er denne imidlertid forsvunden. Lidt efter farer han ud af Billedet i største Ophidselse.

56. Riddersalen. Gæsterne konverserer i Baggrunden, hvor man ser Egil hurtigt forsvinde ud af Døren. Enkelte lægger Mærke til det, der skumles i Krogene.

57. Izas Værelse. Egil ind. Hans voldsomme Temperament er atter ved at løbe af med ham. Men idet han ser Iza, som hun staar der, mere blændende skøn og uskyldsren at se til end nogensinde før, foregaar der straks en Forandring med ham. Hun kan ikke lyve, synes han, og han selv kan ikke vø= re haard og brutal overfor denne skønne Kvinde - - og dog - - var det ikke et koket Smil, der kom over hendes Ansigt, da hun bad om hans Arm ? ? . Men en Forklaring maa han have, uden den kan han ikke blindt stole paa hende. Han rækker langsomt Medallionen til hende, i Stedet for sin Arm. Iza ligesom blegner, da hun ser den. Er det et Udtryk af Angst og Fortvivlelse, der kommer over hendes Ansigt, da hun ser Medallionen ? - eller er det blot Skammen over at skulle staa til Regnskab for denne kostelige Gave ?.

Tekst: "Jeg venter paa en Forklaring, hvorfra
Du har modtaget en saa kostbar Gave".

siger Egil kort og bestemt. Iza ser paa ham med et haardt Blik, som vilde hun vise ham sin Foragt. Hun gaar langsomt hen mod ham, ser ham ind i Øjnene og siger:

Tekst: "Mistro er Menneskenes værste Fjende.
Thi den kan dræbe selv den største og
renoste Kærlighed".

Egil er atter i Tvivl. Er det blot for at undgaa en Forklaring, at hun kommer med Udflugter ?. Nej, det hele er vel kun en List fra hendes Side, og han pines atter af den nagende Midtro til denne forføreriske Dejlighed. Iza synes at kunne læse den Kamp, der foregaar i Egil. Hendes Ansigt bliver mildere, og idet hun lægger Haanden paa hans Skulder og ser ham ind iøjnene, siger hun:

Tekst: "Naar Du engang bliver værdig dertil,
skal jeg give Dig Forklaringen".

Egil ser forundret spørgende paa hende. Hun fortsætter:

Tekst: "For sidste Gang siger jeg Dig: Jeg elsker
Dig og har aldrig elsket nogen anden - se
paa mig og sig mig, om Du tror jeg lyver".

58. Nærbillede af Izas Øjne med det sædvanlige indtagende og troskyldige Udtryk.

Tekst: "Og atter sejrede hun - ".

59. Izas Værelse. Egil kæmper forgæves med sig selv. Man siger, Kvinderne kan være falske, tænker han, men denne Kvinde - disse Øjne ? - Nej, saa er alting Løgn. Han kaster sig med en pludselig Bevægelse ind til hende, bedende om Tilgivelse.

Tekst: "Og Sladderen gik.....".

60. Riddersalen. Forskellige Grupper af Familiemedlemmer=
ne forsamlede. Man ser nogle Gæster i ivrig Samtale.

Tekst: "Man siger.....".

Samtalen fortsættes.

61. Riddersalen 2. Onklen og nogle andre Herrer forsam=
lede.

Tekst: "Lad os nu først se, om han
gør det, for man siger....".

Samtalen fortsættes.

62. Riddersalen 3. Nogle ældre Damer, rynkede af Snerpet=

hed i ivrig hviskende Samtale.

Tekst: "Gudskelov at den gamle Greve ikke lever...".

Samtalen fortsættes.

Tekst: "Men Sladderen forstummede !!".

63. Riddersalen. Alm. Billede. Egil kommer ind med Iza under Armen. Almindelig Forbavselse over hendes Skønhed. Han præsenterer hende for Selskabet som sin Forlovede. Billedet toner langsomt bort.

Tekst: "Men selv som Egils Forlovede, blev Iza ikke anerkendt af Familien".

64. Biblioteket. Slægten er samlet. Omkring et stort Bord sidder, i højryggede Stole, Egils Onkel, Tante og øvrige Slægt. Det er hovedsagelig ældre visne og strængt dømmende Mennesker.

Tekst: "Familieraad".

Egils forestaaende Bryllup med Iza drøftes. Man forstaar, at alle er imod det. Egil sidder for Enden af Bordet.

65. Nærbillede af en ældre Dame. Hun ser op mod Egil, idet hun hovedrystende siger:

Tekst: "....at Du kan gøre os - Din Slægt - den Sorg og Skam..".

66. Nærbillede af Egil, der ser sløvt ned mod den talende. Man forstaar, at han snart er træt af al den Indblanding. Han drejer træt Hovedet over mod den anden Side, som om han belavede sig paa nye Formaninger.

67. Biblioteket. Hele Forsamlingen er dybt rystede.

De drejer alle Hovederne mod en ældre hvidhaaret Greve, den samme Egil ser imod. Denne, der er begyndt et større og alvorligt Foredrag, søger hele Tiden Støtte hos den øvrige Slægt, der stadig opmuntrer ham med Nik og korte Bemærkninger.

68. Nærbillede af den gamle Mand. Hans fine og smukke Træk i det markerede Ansigt har et strængt Præg, men glider over i et protegerende Udtryk, da han slutter med at sige:

Tekst: "....og jeg siger Dig endnu engang kære Egil - Du maa vælge mellem alle os - - og hende. - Gifter Du Dig med Iza, saa bliver Du en ensom Mand".

69. Bibliotheket. Efter Talen er der dyb Tavshed over hele Linien. Alle ser spændt mod Egil.

70. Nærbillede af Bordet. Der panoreres over Familiemedlemmernes Ansigter, der med forskellige, bedende, truende og spændt afventende Udtryk ser hen paa Egil.

71. Nærbillede af Egil, der sidder i dybe Tanker. Pludselig er det, som om han tog en Beslutning. Han rejser sig op, ser hen over Familien og siger:

Tekst: "Lyver denne Kvinde, saa tror jeg ikke mere paa noget i denne Verden - - og saa bliver jeg alligevel en ensom Mand...".

72. Bibliotheket. Selskabet ser spændt op mod Egil. Han er stadig alvorlig, vender sig og gaar langsomt et Par Skridt mod Baggrunden. Saa standser han pludselig og vender sig med en hurtig Bevægelse.

73. Nærbillede, af Egil. Hans Udtryk forandres til et straalende Smil, idet han med Bestemthed siger:

Tekst: "Men taler disse dejlige Øjne Sandhed - -?
ja saa kan jeg aldrig i Livet blive ensom,
- - hvad der saa end sker".

74. Bibliotheket. Slægten ryster bedrøvet og opgivende paa Hovedet. Paa Egils lykkelige Smil ser man, at han blindt stoler paa denne Kvinde. Han gør Tegn til, at Diskussionen maa være slut og gaar mod Døren. Grev Otto standser ham og siger en af sine sædvanlige Replikker.

75. Havestue. Iza staar ved Døren og ser ud i Parken. Hendes Ansigt er alvorligt. Hun forstaar, at der foregaar noget alvorligt i Bibliotheket.

76. Bibliotheket. Grev Otto taler indtrængende til Egil. Hekssiger:"Sæt hende paa en Prøve - fortæl hende, at
Du er gaaet fallit, og at det er derfor,
vi er samlede her".

Hele Familien giver sit Bifald til Kende. Ingen tvivler om, at Iza ikke vil bestaa Prøven. Egil staar lidt, som om han tænkte sig om. Saa vender hans straalende Smil atter tilbage, og han nikker samtykkende til Onklen. Han gaar mod Baggrunden og ringer med en Klokke.

77. Ved Døren. Tjeneren ind. Egil beder ham hente Iza. Egil gaar tilbage igen.

78. Havestuen. Iza staar stadig ved Døren, da Tjeneren kommer ind og beder hende gaa ind i Bibliotheket. Hendes smukke Træk bliver endnu alvorligere, idet hun gaar mod Døren.

79. Bibliotheket. Familien er atter samlede ved Bordet. Iza kommer ind. Egil gaar hende imøde. Han fører hende helt hen til Bordet, inden han standser. Saa ser han paa hende med en alvorlig Mine og siger:

Tekst: "Jeg har noget sørgeligt at meddele Dig".

Iza ser ængstelig paa Egil. Familiens Holdning er saa spændt, at den næsten udtrykker Angst. Om hun virkelig skulde bestaa Prøven ? ? ?. Egil har svært ved at faa sagt, hvad han skal.

80. Nærbillede af Egil og Iza. Endelig kommer Egil frem med den forfærdelige Meddelelse. Han peger mod Slægten og siger tilsidst:

Tekst: "....og jeg er nu en fattig Mand".

81. Nærbillede af Familien. Et ganske kort Glimt af Med= lemmerne, der stirrer spændt paa Iza.

82. Nærbillede af Iza. Hun ser et kort Øjeblik paa Egil, saa slynger hun glædesstraalende sine Arme om hans Hals og udbryder:

Tekst: "Aah Gud være lovet - - var det ikke andet !!!!".

83. Nærbillede af Familien. Panisk Rædsel hos alle, da de erfarer Resultatet af Prøven. De forsøger dog nogle Øjeblik= ke efter at beherske sig saa godt som muligt.

84. Bibliotheket. Egil og Iza ser glædesstraalende paa hinanden. Familien rejser sig saa værdigt som muligt og tager Afsked. Billedet toner bort.

Tekst: "Men netop den samme Dag - da Solen skinnede aller klarest - drog en mørk Sky hen over Himmelen".

IT. Bibliotheket. Egil og Iza kommer glade og lykkelige hen til Vinduet. Egil tager en Kikkert, som staar paa et lille Bord. Han viser den til Iza, idet han siger:

Tekst: "Denne vil jeg gemme som et kostbart Klenodie - for i den var det, jeg første Gang saa Dine dejlige Øjne".

Han kysser Iza. Denne tager Kikkerten, ser smilende paa den, sætter den uvilkaarligt for Øjnene og ser nød gennem Haven.

86. I Kikkerten ses Hovedet af en Mandsperson, med et stirrende, næsten frygtindgydende Blik.

87. Ved Vinduet. Iza taber Kikkerten paa Gulvet. Hun skjuler sin Bevægelse, idet hun peger ud i Haven. Egil ser ned i Haven, hvor man ser en Mand komme gaaende op mod Hovedtrappen. Egil gaar for at se, hvem det er. Da Egil er gaaet, sætter Iza sig. Hendes Udtryk er med et foran= dret. Hun stirrer frem for sig med en alvorlig Mine.

Tekst: "Den Fremmede".

88. Udenfor Hovedtrappen. Egil kommer ned for at gaa den Fremmede imøde. Denne, en meget elegant klædt Herre med et fremmedartet Udseende, smukt markeret Ansigt med et haardt Udtryk, hilser paa Egil og siger:

Tekst: "De kunde vel ikke sige mig nærmeste Sted, hvor jeg kan faa noget Benzin. Jeg er kom= men kørende langvejs fra, og Beholdningen er sluppen op".

Egil tilbyder den Fremmede at give ham Benzin og giver John, der er kommen til, Besked. Egil og den Fremmede gaar ned gennem Parken.

89. Vej udenfor Parken. En stor Bil, støvet og snavset, holder paa Vejen. Grev Otto kommer forbi og vil gaa ind i Parken, da han møder de andre. De hilser paa hinanden. John kommer med Benzindunken.

91. Nærbillede af Beholderen. John og Chaufføren aabner for Benzinbeholderen, sætter Tragt i og fylder paa. Men kun et Øjeblik efter flyder Beholderen over, og noget Ben= zin løber ned paa Vejen. John ser forundret paa Chaufføren. Denne skruer hurtigt Dækslet paa og lader til ikke at be= mærke Johns Forundring.

91. Vej udenfor Parken. Chaufføren sætter sig ved Rattet. Den Fremmede tager Afsked og stiger op i Vognen. Han har en Støvfrakke over Armen, der stryger lidt af Dørens Støv af, idet han trækker den til sig, og Vaabnet kommer til Syne. Der hilses og Bilen kører bort. Egil opdager nu John, der staar og stirrer paa Benzinpletten paa Jorden. Han spørger ham smilende, hvad det er, han er falden i Staver over. John ser meget spekulativ ud, idet han svarer:

Tekst: "Jeg staar og tænker paa, hvorfor den frem= mede Herre bad om Benzin, naar der knap kunde være en halv Liter til paa Beholderen".

Egil ser forundret paa Tjeneren og derefter paa On= klen. Ingen forstaar Grunden til dette mærkelige Besøg. Da de atter gaar ind i Parken, staar Tjeneren endnu og ser hovedrystende paa Benzinpølen paa Vejen. Billedet toner bort.

92. Bibliotheket. Iza sidder go stirrer frem for sig. Der er et underligt næsten fremmed og drømmende Udtryk over hendes Ansigt. Ganske ubevægelig, som var hun hypnotiseret, ser hun ud i Luften med sine store smukke Øjne, der nu og da lukker sig som i Smærte. Pludselig vækkes hun af sine mørke Tanker, da hun hører nogen komme. Hun stryger sig over Panden, som vilde hun jage Tankerne bort, rejser sig og gaar ud. Billedet toner bort.

Tekst: "Samme Aften".

93. Bibliotheket. Egil, Onklen og Baronessen spiller Bridge, i Forgrunden. Egil er noget adspredt. Han ser sig om, som om han savnede nogen. Der spilles videre. Egil gør Baronessen et Spørgsmaal, og hun svarer, at hun ikke har set Iza hele Aftenen. Lidt efter kommer Iza ind. Hun forsøger at være glad og munter, men man mærker noget underligt fremmed ved hendes Væsen. Egil spørger, hvor hun har været hele Aftenen. Hun tager sig træt til Hovedet og svarer, at hun har Hovedpine. Spillet fortsættes. Onklen ser paa Egil og derefter hen mod Iza, idet han siger, henvendt til Egil:

Tekst: "Naa Egil - nu skal vi nok smart til at spille Bridge paa Ladepaarden".

94. Nærbillede af Bordet undernæden. Man ser Onklen sparke til Egil.

95. Bibliotheket! Onklen og Tanten ser paa Iza for at spøre Virkningen. Iza gaar langsomt hen til Kaminen, hvor

hun bliver staaende med Ryggen havlt til de Spillende.

96. Nærbillede af Iza. Hendes Ansigt er underligt forstænet. Replikken har aabentbart gjort sin Virkning. Hun tager mekanisk en Lysestage ned og tænder Lyset.

97. Bibliotheket. Iza gaar langsomt hen til Spillebordet og siger Godnat. Egil ser hurtigt op paa hende og siger "Allerede ?". "Ja, jeg er træt", svarer Iza. Hun bøjer sig over Egil og kysser ham paa Panden.

98. Nærbillede af Iza. Hun ser frem for sig med et Blik, der veksler mellem Vemod og Angst.

Tekst: "Havde Egil set dette Blik, der ligesom skælvende bad om Beskyttelse, vilde Tvivlen atter være kommet op i ham".

99. Bibliotheket. Havde Egil set dette Udtryk i Izas smukke Øjne, vilde han have mistet den faste Tro paa hende, som han havde tilkæmpet sig. Men han passede sine Kort, og de tre spiller videre, mens Iza langsomt forlader Værelset. Et Øjeblik ser Onklen mistroisk efter hende, men saa afleder Kortene igen hans Opmærksomhed.

100. Riddersalen. Iza kommer ind. Idet hun gaar gennem Salen, standser hun pludselig med Rødselen malet i sit Ansigt. Bag den ene Rustning har noget bevæget sig, som for at spærre Iza Vejen.

101. Bibliotheket. Man spiller Egil er meget adspredt.

Tekst: "Jeg synes, Iza var saa underlig iaften ?".

siger han henvendt til Onklen. Denne smiler - en Kende ondskabsfuldt - og svarer:

Tekst: "Tja - det har vist alligevel taget stærkt paa hende, at Du nu er bleven en "fattig" Mand".

Egil søger at slaa det hen. Man spiller videre. Pludselig farer alle op og stirrer maalløse hen mod Døren til Riddersalen. Lidt efter gaar Egil derhen, fulgt af de andre.

102. Riddersalen. Egil, Onklen og Tanten ind. Man ser sig søgende om. Paa Gulvet ligger den ene Rustning, og man forstaar saaledes, hvorfra Spektaklet kom. Forbavsede, spørgende stirrer den ene paa den anden. Man nærmer sig Rustningen, ovenpaa hvilken der ligger et Brev. Forundret tager Egil det op og læser:

Tekst: "Jeg er rejst med den Mand, jeg har givet mit Løfte.

Tilgiv mig,

Iza".

Egil bliver ganske lammet af dette Slag. Han ser snart paa Onklen, snart paa Tanten, som søgte han en Forklaring. Onklen, der straks synes at være klar over Sagens Sammenhæng, staar og snor Overskægget, som om han vilde sige: "Det var jo kun, hvad man kunde vente".

103. Nærbillede af Egil. Han, der endnu føler Kærligheden til Iza brænde i sit Bryst, har ligesom sværere ved at fatte det, de andre straks har forstaaet.

104. Riddersalen. Egil vender sig langsomt og gaar som i Søvne med Brevet i Haanden, uden at se til de andre. De gamle ser efter ham. Der er Antydning af Medlidenhed i deres Udtryk. De følger efter.

105. Bibliotheket. Egil kommer langsomt ind. De gamle gaar hen til ham. Onklen er den, der først bryder Tavsheden, idet han siger:

Tekst: "Der var nu ogsaa noget mærkeligt ved den fremmede Automobilist's Besøg".

Egil reagerer ikke paa denne Bemærkning. Det er, som om han ikke hørte, hvad Onklen sagde. Denne fortsætter:

Tekst: "Men endnu mærkeligere var det, at Vaabnet fra Izas Medallion fandtes paa Automobildøren".

Det er, som om Egil vaagner ved denne Replik. Han vender sig mod Onklen med et Spørgsmaal. Onklen forklarer, mens Billedet toner bort.

106. Vej udenfor Parken. Billedet toner frem. Nærbillede af Automobildøren. Idet den Fremmede stiger op i Vognen, stryger hans Frakke lidt af Støvet paa Døren bort (Bill. 91), og Vaabnet kommer til Syne. Billedet toner bort.

107. Bibliotheket. Billedet toner frem. Egil synes pludselig at fatte Sagens rette Sammenhæng. Han slaar sig for Panden og bryder ud i en stærk - men paataget - Latter.

Onklen ser forundret paa ham og siger med lidt af et Smil:

Tekst: "Og det var hende, der kun havde spillet Komedie i en Maaned".

Han ser eftertænksomt, og nikkende med Hovedet, hen mod Egil, der stadig ler, og fortsætter:

Tekst: "Men hvad sagde jeg: Tro hende ikke, Jeg kender Kvinderne".

Egils Smil forsvinder langsomt og gaar over til en heftig Vrede, han har svært ved at bekæmpe. Han beder, med en Bevægelse, de andre om at gaa. Da han er bleven alene, bryder Fortvivlelsen ud i fuldeste Maal. Han kaster sig ned i Sofaen, idet han bryder ud i heftig Graad. Da han har ligget saaledes en Stund, udmattet af det stærke Sjælsoprør, rejser han sig med et op, greben af et vildt Raseri mod den Kvinde, der har trampet paa hans rene og smukke Kærlighed. Han tager Izas Billede, stirrer paa det med et vildt Blik, mens han fortvivlet udbryder:

Tekst: "Aah Iza - Iza - jeg hader Dig, for Du har dræbt min Tro paa Menneskene".

Han knuser derefter Billedet paa Gulvet, idet han halv sanseløs synker om.

Tekst: "Herregud - - var disse smukke Øjne ikke bedre værd - end at forsvinde mellem Fejeskarnet ?".

108. Nærbillede af Izas Billede, der ligger paa Gulvet mellem Glasskaar fra Rammen. En Kost fejer Snavset og Skaarene hen over det smukke Ansigt, af hvilket kun Øjnene ses - mens Billedet langsomt toner bort.

Slut paa anden Akt.

3 Akt.

Tekst: "Sommeren gik.....".

109. Efteraarshimmel toner frem. Jagende Skyer paa Himmelen. Stormen river i Trærne, og Bladene fyger bort. Billedet toner bort.

Tekst: "....og Egil var bleven en ensom Mand".

110. Havestuen. Billedet toner frem. Egil sidder foran den brændende Kamin og stirrer ind i Ilden. Gamle John kommer ind. Han lister forsigtig hen mod Egil og giver ham nogle Breve. Egil tager sløvt imod dem uden at vende sig mod Tjeneren. Denne gaar atter sagte ud, vender sig i Døren, ser bedrøvet hovedrystende mod sin Herre, hvorefter han gaar. Egil aabner Brevene.

Tekst: ".....hvorfor ser vi Dig aldrig ?. Denne Gang haaber vi ikke, Du siger Nej til vor Indbydelse.....".

Egil tager det andet Brev:

"Tekst: ".....nu er det snart et halvt Aar siden, vi har været sammen, saa nu maa Du ikke mere snede Afbud.....".

Egil kaster ligegyldigt Brevene paa Ilden. Noget efter kommer Tjeneren atter ind. Han stiller en Bakke med Theservice paa et lille Bord ved Kaminen. Kradser op,i Ilden, lægger Tæppet om Egil til Rette og dækker hans Fødder til. Mens han er beskæftiget hermed, standser han og lytter, men fortsætter kort efter Arbejdet. Men lidt efter lytter han igen og ser op paa Egil, der ogsaa lytter. De ser rundt i Stuen, som om de søgte at udfinde, hvorfra Lyden kom. Egil ser hen paa John og siger langsomt - med et forpint og smærteligt Udtryk:

Tekst: "Det lyder som om - - en Kvinde græd -".

John ser mod Havedøren og gaar langsomt derhen, mens Egil rejser sig.

111. Ved Havedøren. John nærmer sig Havedøren og lytter. Tørrer Duggen af Vinduet og ser ud. Egil kommer ind i Billedet.

112. Gennem Vinduet. Man ser et kort Billede af Parken i forrygende Efteraarsstorm.

113. Ved Havedøren. John tager Tæppet, der er hængt for den nederste Del af Havedøren, bort. Laaser Døren op. Idet den forsigtig aabnes, fyger visne Blade ind i Stuen. John og Egil ser til deres Forbavselse en mørk Kvindeskikkelse ligge udenfor. Hun hjælpes ind og føres hen mod Kaminen.

114.. Havestuen ved Kaminen. Da hun løfter Hovedet, farer Egil skrækslagen tilbage og staar som lammet, da han i den fremmede genkender Izø. Hun er bleg og udmattet og kan næsten ikke støtte paa Benene. Hendes Klæder er medtagne som efter en lang og besværlig Rjese. Hun staar lænet op mod Kaminen og stirrer paa Egil med et underligt fraværende og lidende Udtryk. Da Egil efter en kort Stund har fattet sig, beder han Tjeneren gaa. Da han atter er bleven alene med Izø, staar han et Øjeblik og ser paa hende. Han synes at kæmpe en voldsom Kamp med sig selv. Pludselig kommer der et truende, næsten vildt, Udtryk i hans Ansigt, og man mærker paa ham, at han har taget en fast Beslutning. Han gaar langsomt hen mod Væggen, hvor hans Jagtgeværer hænger, tager en stor Hundepisk, hvorefter han nærmer sig Iza. Han griber hende om Haandledet, og odet han hæver Pisken, raaber han:

Tekst: "Jeg har lovet mig selv, at dersom Du nogensinde vovede at komme her tilbage, skulde jeg piske Dig herfra".

Da Iza ikke gør Mine til at gaa, gaar Egil et Par Skridt hen mod Havedøren.

115. Ved Havedøren. Egil kommer hen til Døren, skælvende af Raseri, saa han er ganske afsindig.af Raseri

Han lægger Haanden paa Dørhaandtaget, idet han ven= der sig mod Iza.

116. Ved Kaminen. Iza er rædselsslagen sunken sammen ved Kaminen, idet hun strækker Armene ud mod Egil.

117. Ved Døren. Egil siger istørste Ophidselse:

Tekst: "Tog jeg Dig ikke bort fra Sangerindebulen ? Holdt jeg ikke mit Løfte til Dig, fra det Øjeblik Du betraadte mit Hus ? ? ".

118. Ved Kaminen. Izas Arme falder slapt og selvopgivende ned. Hun er en Besvimelse nær og maa holde sig fast ved en Stol for ikke at falde.

119. Ved Døren. Egil aabner med et raskt Tag Døren. Et kraftigt Vindstød blæser Gardinerne helt ind i Stuen.

120. Nærbillede af Lampen paa Bordet. Blæsten faar den til at blæse op, blafre og slukkes.

121. Ved Kaminen. Idet Lampen slukkes, løfter Iza Hovedet. Kun Øjnene er skarpt belyst af Ilden fra Kaminen. Resten ligger i Mørke.

122. Ved Døren. Egil hæver Pisken og gaar hen mod Iza. Blæsten staar stadig ind gennem Døren.

123. Ved Kaminen. Egil kommer ind i Lyset fra Kaminen. Iza stirrer med sine smukke men trætte og fortvivlede Øj= ne paa ham og udbryder:

Tekst: "Jeg beder kun om Lov til at fortælle Dig, hvorfor jeg er kommet...".

Egil ser paa hende. Et sarkastigt Smil tegner sig paa hans Læber. Det glider over i et mildere Udtryk - det er som om Izas Øjne fik noget af sin gamle Magt over ham. Hun fortsætter:

Tekst: "....og naar Du har hørt, hvad jeg har at sige Dig - skal jeg forlade Dig igen - for aldrig mere at vende tilbage".

Et Øjeblik ser de paa hinanden.

124. Ved Døren. Blæsten slaar Døren i med et kraftigt Vindpust.

125. Ved Kaminen. De drejer begge Hovedet mod Døren. Var det en Skæbnens Villie ? - var det Elementerne, der blande= de sig i Striden ? - og bad ham høre paa hende ?. Han vak= ler i sin Beslutning. Han ser hende ind i Øjnene.

126. Nærbillede af Øjnene, der ser paa Egil. De store, smukke, troskyldige Øjne har et Udtryk saa betagende, at man uvilkaarligt gribes og siger til sig selv: "Nej, disse Øjne kan ikke lyve - denne Kvinde har ikke bedrevet noget ondt".

127. Nærbillede af Egil, der ser betaget ned paa Iza. Man mærker paa ham, at han atter kæmper voldsomt med sig selv. Hader han ikke denne Kvinde ? - eller er han atter bedaaret af hende ? - Nej han foragter hende jo - og dog ? - - . Han skjuler fortvivlet Ansigtet i den ene Haand, idet han hvisker:

Tekst: "Aah Gud i Himlen - at jeg atter skulde se ind i disse Øjne".

128. Nærbillede af den anden Haand med Pisken. Den hænger slapt ned. Fingrene løsner Taget om Pisken, der glider ud af Haanden og falder paa Gulvet.

129. Ved Kaminen. Egil synker selvopgivende om i Stolen foran Kaminen. Han sidder en Stund med Hovedet bøjet og Ansigtet skjult i Hænderne. Han vækkes af sine Drømme, ved at Iza tager hans Haand, ser bedende paa ham og siger:

Tekst: "Hvis Du blot vilde høre, hvad jeg har at sige Dig Egil - saa kan Du bagefter give mig den Straf, jeg fortjener".

Egil ser usikkert paa hende. Skal han atter høre en Løgn fra disse Læber ? - eller ?. Han griber hendes Haand og siger:

Tekst: "Tal da - men hvis Du atter vil føre mig bag Lyset - ved Gud i Himlen - jeg dræber Dig".

Iza ser vemodigt frem for sig, idet hun begynder sin Fortælling.

Tekst:. "Langt borte ligger mit Barndomshjem....".

Billedet toner bort.

130. Herresæde. Billedet toner frem, og man ser et smukt Herresæde i Silhuet. Billedet toner bort.

Tekst: "....og der levede jeg min lykkelige Ungdom".

131. Paa Mirkos Gods. Billedet toner frem. Man ser Iza i Godsets Have. Sammen med sine Veninder og andre Gæster paa Godset leger hun - overgiven og kaad i ungdommelig Glæde. Det store elegante Slot ses i Baggrunden. Den gamle Greve, Izas Fader, ser paa, at Ungdommen morer sig. Billedet toner bort.

Tekst: "Jeg anede ikke, hvad Kærlighed var - men altid var jeg omgivet af Tilbedere".

132. Godsets Have. Billedet toner frem. En Del unge Ka= vallerer gør Opvartning. Iza flirter med dem alle og smi= ler ad deres Kurmageri, indtagende, men tilsyneladende noget koket (i Relation til de foregaaende Billeder, hvor Iza viste Antydning af Koketteri). Pludselig kysser hun sin Fader paa Panden og løber derefter ned gennem Parken med en lang Hale Tilbedere efter sig. Billedet toner bort.

Tekst: "Jeg kendte kun Sorg af Navn - da den store Ulykke en skønne Dag ramte mig".

133. Grev Mirkos Sovevørelse. Den gamle Greve ligger paa sit Dødsleje. Ved Fodenden af Sengen sidder Iza. Taarerne løber ned ad hendes Kinder. Hendes Haand ligger paa La= genet. Den gamle døende Mand stryger trøstende sin Haand over hendes, mens hans medlidende Øjne stadig følger hende. Til Stede i Værelset er kun een Person til. Det er den fremmede fra Automobilen. Den gamle gør Tegn til, at han vil sige noget. De bøjer sig begge over ham. Han ser et Øjeblik op paa Grev Michael Mirko, derefter tilbage paa Iza, idet han med Besværlighed siger:

Tekst: "Lov mig, at Du vil gifte Dig med Din Fætter Michael, saa at mit kære Slot stadig kan bære Mirkos Navn".

Iza er saa optaget af sin Sorg, at hun kun tænker paa at rette sig efter Faderen. Hun bøjer sit Hoved sam= tykkende. Der glider ligesom et svagt Smil over Michaels Ansigt. Billedet toner bort.

134. Ved Kaminen. Billedet toner frem. Iza ser paa Egil. Hun er i samme haabløse Stemning som i Fortællingen. Kun spørger:

Tekst: "Kunde jeg andet end opfylde min elskede Faders sidste Bøn".

Egil ser paa hende og nikker forstaaende og deltagende. Iza fortsætter.

135. Grev Mirkos Soveværelse. Fortsættelse af 133. Den gamle Greve smiler til Iza. Hun bøjer sig over ham, han forsøger at lægge Armene om hende, men synker stille og roligt tilbage i Puderne. Han er død. Iza kysser og knuger ham. Michael løfter hende lempeligt op og lidt bort fra Sengen. Men med eet vender hun sig og ser paa ham, som om hun nu først forstod, hvad der var sket. Hun gør sig fri af Michael og kaster sig hulkende over den Døde. Billedet toner bort.

Tekst: "Og snart efter forstod jeg, at jeg med Fader havde mistet min eneste Ven og Beskytter".

136. Balkonværelse. Michael sidder ved Bordet i Forgrunden. Paa en Taburet ved Siden af ham staar Flaske og Glas. Han ser sløvt hen mod Døren. Iza kommer ind, hun gaar hen mod ham, vil sige noget til ham, men trækker sig et Øjeblik efter tilbage - . Hun har opdaget, at Michael er beruset.

Tekst: "I sikker Forvisning om, at jeg vilde holde mit Løfte, forsøgte hen ikke mere at lægge Baand paa den Last, som han tidligere havde holdt skjult for mig".

Michael griber fat i hendes Haandled og trækker hende hen til sig. Da hun gør Modstand, ser han op paa hende, og med en beruset Mands Brutalitet, rejser han sig op og siger en kraftig Replik til hende. Hun bøjer Hovedet af Vømmelse og Skam. Han smiler ubehageligt. Billedet toner bort.

Tekst: "Han ydmygede mig yderligere ved Gang paa Gang at vise, at det kun var mine Penge, der interesserede ham".

137. Balkonværelset. Billedet toner frem. Michael og hans Sagfører er til Stede. Man drøfter et alvorligt Pengespørgsmaal. Iza viser sig i Døren. Michael kalder hende haardt hen til sig. Han giver hende et Dokument at underskrive. Iza ser et Sekund paa det, saa vender hun sig for at søge Støtte hos Sagføreren. Men denne ryster beklagende paa Hovedet, han kan ikke blande sig i Striden mellem Michael og hende. Det gaar op for Iza, at hun intet Valg har - og hun underskriver. Fra dette Øjeblik er hun Luft for Michael. Han ser paa Dokumentet og tager det til sig. Han gaar mod Døren med Sagføreren i det Øjeblik denne vil forklare Iza noget. Michael vinker ham blot af, det er ikke nødvendigt, det har hun ingen Forstand paa. Iza ser efter dem. Pengene har intet at betyde for hende, det er kun de ustandselige Ydmygelser, der piner hende. Hun synker sammen over Bordet i Graad. Billedet toner bort.

138. Ved Kantinen. Billedet toner frem. Egil og Iza sidder stadig i de samme Stillinger. Iza siger:

Tekst: "Længe led jeg i Stilhed - jeg havde jo ingen at betro mig til. - Men tilsidst drev Fortvivlelsen mig bort fra mit Barndomshjem".

Teksten toner bort.

139. Vestibule. Billedet toner frem. Iza kommer ned ad Trappen i Overtøj. Hun kaster et sidste Blik ind i Balkonværelset, hvor man ser Michael sidde halvsovende over et Glas. Hun retter sig op og gaar hurtigt ud af Døren.

140. Ved Slottets Gitterport. Iza kommer gaaende. Hun kaster et sidste Afskedsblik op mod sit Barndomshjem og gaar bort. Billedet toner bort.

Tekst: "For at gemme mig bort og søge at glemme,
lod jeg mig - under et paataget Navn -
engagere til Scenen".

141. Bag Kulisserne. I Baggrunden ses Scenen. Billedet toner frem. Iza føres op til Direktøren, der overværer en Prøve. Han afbryder Dansen, kommer hen til Iza og begynder en Samtale. Billedet toner bort.

Tekst: "Og saa en Dag traf jeg den Mand, som jeg
kom til at elske saa usigeligt højt".

142. Udenfor Paaklædningsværelset. Billedet toner frem. Man ser Izas første Møde med Egil. Billedet toner bort.

143. Havestuen ved Kaminen. Billedet toner frem. Iza ser paa Egil. Der er et lykkeligt Smil over hendes Ansigt. Han bøjer skamfuldt Hovedet og lægger kærtegnende sin Haand paa hendes Hoved. Iza siger:

Tekst: "Atter smilede Lykken til mig - indtil
der lød en Røst fra Fortiden".

Billedet toner bort.

144. Riddersalen. Billedet toner frem. Iza kommer gaaende med Lysestagen. (Som Billede 100). Pludselig farer hun sammen i Rædsel, da noget bevæger sig ved Rustningen, hun staar ved Siden af.

Tekst: "Jeg hørte en Stemme sige: Om man end rejser

til Verdens Ende, kan man ikke flygte fra det Løfte, man har givet en Døende".

Iza staar stiv og ubevægelig af Rædsel.

145. Nærbillede af Iza.

146. Nærbillede af Michael, der ser frem bag en af Rustningerne.

147. Riddersalen. Iza vakler. Michael griber hende i sine Arme. Billedet toner bort.

Tekst: "Han fik mig til at skrive Brevet til Dig - og halvt med, halvt mod min Villie førte han mig bort".

148. Riddersalen toner frem. Iza skriver Brevet op mod en af Søjlerne og rækker det derefter til Michael. Mens han læser det, falder hun halv afmægtig om mod Rustningen, som derved styrter til Jorden. Michael, der har grebet Iza i sine Arme, ser mod Døren i Baggrunden, lægger hurtigt Brevet paa Rustningen og fører Iza - der søvngængeragtig følger ham - ud. Billedet toner bort.

149. Havestuen ved Kaminen. Billedet toner frem. Egil følger bevæget Izas Fortælling. Taarerne løber atter ned ad hendes Kinder. Hun siger:

Tekst: "Siden den Dag er en forfærdelig Tid gaaet - for jeg vilde jo holde mit Løfte - men nu - nu er det forbi for bestandig - - ".

Hun synker helt sammen i Fortvivlelsens Graad. Egil rejser sig, gaar angergivent hen mod hende, løfter hende op og ser hende ind i Øjnene, idet han siger:

Tekst: "Kan Du tilgive mig Iza ? ? Jeg lover aldrig mere at tvivle paa Dig, hvad der saa end sker".

Han lægger hendes Hoved ind til sit Bryst.

150. Ved Havedøren. Gennem Glasdørene ses tre Skikkelser. Døren rives hurtigt op. En Opdager og to Betjente ses i Døraabningen.

151. Ved Kaminen. Egil og Iza ser mod Døren.

152. Ved Havedøren. De tre gaar ind i Stuen.

153. Havestuen. Iza griber fat i Egil. Denne spørger barskt, hvad Meningen er. De tre kommer helt ind. Opdageren bøjer undskyldende Hovedet mod Egil, og idet han stilfærdigt lægger Haanden paa Skulderen af Iza, siger han:

Tekst: "De er anholdt - som mistænkt for Mordet paa Grev Michael von Mirko".

Iza stirrer et Øjeblik vild af Angst paa Opdageren for straks efter at synke besvimet om. Opdageren og en af Betjentene griber hende i det samme, støtter og fører hende ud. Egil, der under al dette har staaet fuldstændig maalløs, synker ganske apatisk ned i en Stol.

Slut paa tredie Akt!

4 Akt!

Tekst: "Nogle Dage senere fandt det første Forhør Sted".

154. Forhørslokale. Forhørsdommeren, Protokolføreren, Betjente, Opdageren, Iza, Egil, Grev Otto, Baronessen, Mirkos Sagfører og to Tjenere fra Mirkos Gods er til Stede.

155. Nærbillede af Iza. Der er et haabløst Udtryk i hendes Ansigt.

156. Nærbillede af Egil. Hans Ansigt udtrykker kun den dybeste Alvor.

157. Nærbillede af Forhørsdommeren. Han sidder med nogle Papirer foran sig. Han løfter Hovedet og giver et lille Nik over mod de to Tjenere.

158. Nærbillede af Tjenerne. De rejser sig begge. Den ene af dem begynder at tale:

Tekst: "Tjenerne fra Mirkos Gods gentager den Forklaring, der førte til Izas Anholdelse".

159. Nærbillede af Grev Otto og Baronessen. De ser begge to over mod Tjeneren.

160. Nærbillede af Tjenerne. Tjeneren fortsætter sin Forklaring:

Tekst: "Den Aften Mordet fandt Sted, hørte vi - som saa ofte før - Skænderi inde fra Balkonværelset".

Billedet toner bort.

161. Vestibulen hos Mirko. Billedet toner frem. De to Tjenere staar sammen og lytter begge ved Døren mod Balkonværelset. Den ældste af dem, han som taler, ryster paa Hovedet og siger noget til den anden, hvorefter de begge gaar op ad Trappen. Billedet toner bort.

Tekst: "Da vi lidt senere kom ned ad Trappen, saa vi..."

162. Vestibulen. Billedet toner frem. Iza løber fra Døren til Balkonværelset op ad Trappen. De to Tjenere, som kommer ned ad, viger til Side. Iza er ganske ophidset og oprevet. Det er ikke til at tage Fejl af, at hun lige har oplevet noget forfærdeligt. Hun ser daarligt nok de to Tjenere, der ser spørgende paa hinanden. De gaar efter hende. Billedet toner bort.

Tekst: "Vi fandt hendes ophidsede Tilstand mistænkelig og listede efter hende"

163. Gang udenfor Soveværelset. Billedet toner frem. Døren til Soveværelset staar halvt aaben. Tjenerne kommer. De ser gennem Døren Iza, der staar i samme forvirrede Tilstand. Hastigt kaster hun noget Overtøj paa sig, finder nogle Penge frem, som hun stikker til sig, hvorefter hun løber ud af Døren. Tjenerne har lige faaet Tid til at trække sig tilbage i en Nische, da hun løber forbi dem. De følger efter hende. Billedet toner bort.

165. Vestibulen set fra Gangen paa første Sal. Billedet toner frem. Tjenerne kommer frem fra Siden og ser Iza, der allerede er et Stykke nede ad Trappen. Hun løber hen mod Døren til Balkonværelset.

165. Nærbillede ved Døren. Iza ses halvt fra Ryggen. Hun lytter ved Døren, stryger sig forvirret over Panden og løber saa mod Udgangen.

166. Vestibulen set fra Gangen paa første Sal. Billedet toner frem. Tjenerne ser Iza løbe mod Udgangen. Hun standser et Øjeblik, som om hun betænkte sig, og løber saa ud. Døren falder i efter hende. Tjenerne ser igen spekulativt paa hinanden. De er klar over, at der er noget galt fat. Billedet toner bort.

167. Forhørslokale. Billedet toner frem. Tjenerne forklarer stadig.

168. Nærbillede af Tjeneren. Han siger:

Tekst: "Kort efter fandt vi - mod Sædvane - Døren til Balkonværelset laaset".

Billedet toner bort.

169. Vestibulen. Billedet toner frem. Tjenerne banker paa Døren, lytter, banker igen, vil gaa ind, men finder Døren laaset. Han veksler et Par Ord med den anden Tjener, og de beslutter at forsøge at gaa gennem Døren fra Spisestuen. De gaar. Billedet toner bort.

Tekst: "Men ogsaa Døren fra Spisestuen var laaset".

170. Ved Døren. Billedet toner frem. De to Tjenere kommer men finder ogsaa denne Dør laaset. Deres Forundring og Ængstelse stiger. En af dem forsøger at se gennem Nøglehullet.

Tekst: "Men Nøglen sad Indvendig".

Man rejser sig uden at have set noget. De gaar hurtigt tilbage. Billedet toner bort.

171. Vestibulen. Billedet toner frem. Tjenerne kommer hastigt løbende tilbage til Døren. Den gamle bøjer sig ned og kigger gennem Nøglehullet. Han farer forskrækket tilbage. Kigger igen.

172. Nøglehulsbillede. Man ser den modsatte Side af Balknoværelset. Op mod Balkondøren ligger Liget af Grev Mirko. Ved Siden af ham ligger en tung Kandelaber.

173. Vestibulen. Tjeneren rejser sig rædselsslagen. Den anden ser derind men trækker sig hurtigt tilbage igen. Kort Raadslagning. Saa bryder de med forenede Kræfter Døren og styrter ind.

174. Balkonværelset. Tjenerne løber hen til Liget, der ses halvt gemt bag et stort Skab. Paa deres Minespil forstaar man, at Greven er død.

Tekst: "Vi fandt hurtigt Mordvaabnet".

De ser sig om i Stuen. Den ene tager Kandelaberen op. De taler hviskende og alvorligt sammen. Billedet toner bort.

175. Forhørslokale. Billedet toner frem. Tjeneren slutter sin Forklaring.

176. Nærbillede af Iza. Hun stirrer med Forfærdelse mod Tjeneren.

177. Nærbillede af Egil. Han er roligere, men følger stærkt spændt Beretningen.

178. Forhørslokale. Forhørsdommeren nikker til Tjeneren, der atter sætter sig. Han ser derefter mod Iza.

Tekst: "Mod dette følgende Vidnesbyrd vandt Izas Beretning kun liden Tiltro".

179. Nærbillede af Iza. Hun rejser sig langsomt og med Besvær.

180. Nærbillede af Egil. Han ser med et hastigt Blik hen mod hende.

181. Nærbillede af Iza, der begynder sin Beretning.

Tekst: "Den Aften var min Fætter mere raa og brutal overfor mig end nogensinde før".

182. Balkonværelse. Billedet toner frem. Mirko nærmer sig Iza, der viger tilbage mod Døren til Vestibulen. Da hun opdager, at den er laaset, ler Michael haanligt. Han gri= ber fat i hende, men hun river sig løs. Kæden til Medallio= nen, som hun bærer om Halsen, brister. Hun griber Medal= lionen, idet den er ved at falde, og gemmer den paa Ryg= gen. Man skal forstaa, at hun er angst for, at Michael skal faa fat i den. Da han med aabne Arme og et vildt li= denskabeligt Blik vil omfavne hende, smutter hun fra ham og vil flygte ud gennem Spisestuedøren. Men Michael kommer hende i Forkøbet, laaser Døren og stiller sig imellem denne og hende. Hun flygter tilbage men kommer derved til at vælte et lille Bord med Blomstervase, der knuses. Hun faar Lejlighed til at kaste Medallionen om bag en svær Reol uden at Michael ser det. Et Øjeblik efter er han atter ef= ter hende og nærmer sig hende. Han ser paa hende med et raat Grin og gaar hen mod hende - langsomt, næsten listende som en Tiger, der er ved at springe paa sit Bytte. Hun vi= ger rædselsslagen for dette drukne Vilddyr. Der opstaar

en hæftig Kamp. Mirko kaster sig over Iza, omfavner hende og kysser hendes Hals. Men da han vil kysse hendes Mund, faar hun Lejlighed til at rive sig løs og farer hen mod Altandøren, river denne op og springer ud.

183. Park nedenfor Balkonen. Iza springer ned, hun falder, rejser sig atter og styrter ud af Billedet.

184. Vestibulen. Iza kommer ind gennem Hoveddøren i samme hurtige og nervøse Tempo. Hun løber hen mod Døren til Balkonværelset og lytter, opdager Tjeneren og løber op ad Trappen. (Som Billede 161). Billedet toner bort.

185. Forhørslokale. Nærbillede af Iza. Iza slutter sin Beretning. Hun ser op mod Dommeren og siger:

Tekst: "Jeg forstod, at jeg efter dette aldrig kunde gifte mig med ham - og jeg forlod Slottet -".

186. Nærbillede af Dommeren. Han ser fra Iza hen mod Opdageren.

187. Forhørslokale. Opdageren har rejst sig. Der veksles et Par Replikker mellem ham og Dommeren.

188. Nærbillede af Opdageren. Han ser et Øjeblik mod Iza, vender sig saa igen mod Dommeren og siger:

Tekst: "Da Liget fandtes liggende mod Døren, og da denne lukker ind i Stuen, maa Anklagedes Udsagn være urigtig".

189. Forhørslokale. Stor Bevægelse blandt de Tilstedeværende, der alle ser mod Iza.

190. Nærbillede af Opdageren. Han fortsætter:

Tekst: "Den Anklagede kan altsaa ikke være flyttet gennem Balkondøren! - Jeg tror det er gaaet til paa følgende Maade....":

Billedet toner bort.

191. Balkonværelset. Billedet toner frem. Michael staar ved Balkondøren med Ryggen til. Iza nærmer sig med Kandelaberen og løfter denne som til Slag. Billedet toner bort.

Tekst: "Hun dræber ham, og.....".

192. Balkonværelset. Billedet toner frem. Iza staar og stirrer paa den Dræbte. Hun ser sig sky om, løber hen og laaser Døren til Spisestuen, løber derefter til Vestibuledøren, tager Nøglen ud og gaar gennem Døren.

193. Vestibulen. Iza laaser Døren udvendig fra og styrter ned ad Trappen. Billedet toner bort.

194. Nærbillede af Opdageren. Billedet toner frem. Opdageren slutter sin Forklaring med at sige:

Tekst: "Dette forklarer ogsaa, at Nøglen til denne Dør manglede, mens Nøglen til Spisestuedøren sad i indvendig".

Han bukker for Dommeren.

195. Forhørslokale. Opdageren sætter sig. Dommeren ser mod Iza.

196. Nærbillede af Iza. Hun er ude af sig selv af Fortvivlelse.

198. Nærbillede af Egil. Han ser ud, som om det Hele ikke interesserede ham. Han ser ikke engang deltagende ud. Han sidder og spekulerer - nærmest med et Smil paa Ansigtet.

199. Forhørslokale. Dommeren gør Tegn til et Par Betjente, som derefter nærmer sig Iza.

200. Nærbillede af Iza. Idet Betjentene vil føre hende ud, udbryder hun:

Tekst: "Er der da slet ingen, som tror paa mig ? ".

201. Forhørslokale. Alle ser mistroiske paa Iza.

202. Nærbillede af Egil. Han nikker mod Iza og siger:

Tekst: "Jo - Jeg tror paa Dig - ".

203. Nærbillede af Iza. Hun sender Egil et taknemmeligt Blik, inden hun føres ud.

204. Forhørslokale. Egil ser efter Iza, som føres ud. Saa vender han sig og gaar hen mod Onklen og Tanten.

205. Nærbillede af Egil, Onklen og Tanten. De gamle er begge overbeviste om Izas Skyld. De er meget opbragte, og Onklen siger:

Tekst: "Hvad sagde jeg - jeg kender Kvinderne!!".

Tanten nikker samtykkende. Egil er i samme distrøte Tilstand som i Nærbilledet før. Han hører næppe Onklens Replik. Saa rækker han dem Haanden og siger Farvel. De spørger, hvor han skal hen. Han svarer:

Tekst: "Jeg tager endnu idag afsted til Mirkos Gods".

De gamle protesterer kraftigt, men opdager pludselig, at Egil er borte og de ser aandsfraværende i den Retning, han gik. Billedet toner bort.

Slut paa fjerde Akt.

5 Akt.

Tekst: "Nogle Dage senere fandt det næste Forhør Sted".

206. Forhørslokale. De samme Personer som i forrige Forhør ses.

207. Nærbillede af Egil og Dommeren. De taler sammen. Opdageren nikker til Egil, som gav han ham Ret. Egil gaar ud af Billedet.

208. Nærbillede af Dommeren senere Egil. Egil kommer ind i Billedet, siger en Replik til Dommeren, som lader til at overraske sidstnævnte.

209. Nærbillede af Onklen og Tanten. De ser mod Egil og taler hviskende sammen.

210. Nærbillede af Iza. Ogsaa hun ser op mod Egil. I hendes bedrøvede Øjne ses et lille Glimt af Haab.

211. Nærbillede af Egil og Dommeren. Dommeren beder Egil om at afgive Forklaring.

212. Nærbillede af Egil. Han begynder Forklaringen.

Tekst: "I den sikre Tro, at Komtesse Mirko talte sandt i sidste Forhør, rejste jeg til hendes Gods for at søge en Opklaring af Mysteriet".

Billedet toner bort.

213. Balkonværelset. Billedet toner frem. Egil staar i Samtale med de to Tjenere. Han spekulerer stadig over Sa=

214. Nærbillede af Egil. Han kommer i Tanker om Medallionen og Reolen og drejer Hovedet hen mod denne.

215. Balkonværelset. Egil gaar hen mod Reolen. Han søger at flytte den ud fra Væggen, men den er alt for tung. Han beder Tjeneren hjælpe sig. Ved fælles Hjælp lykkes det dem at faa den et lille Stykke ud fra Væggen.

Tekst: "Og da hændte det, at netop det Smykke, som før havde spillet en saa skæbnessvanger Rolle for dets Ejerinde - førte til Gaadens Løsning".

216. Nærbillede bag Reolen. Paa Gulvet ved Siden af Medallionen ligger den forsvundne Nøgle. Egils Haand kommer ind i Billedet. Han tager Nøglen og Medallionen op.

217. Balkonværelset. Egil er lykkelig over sit Fund. Han viser Nøglen til Tjeneren. De ser med Forbavselse til, da de prøver den i Døren mod Vestibulen. Den passer. Egil maaler med Øjnene Afstanden fra Døren og til det Sted, hvor Nøglen fandtes. Afstanden er ikke særlig stor. Egils Ansigt udtrykker den største Glæde. Billedet toner bort.

218. Forhørslokale. Nærbillede af Egil. Han siger:

Tekst: "Her havde jeg Beviset for, at ogsaa denne Dør var laaset indvendig fra. Komtessen maatte altsaa have forladt Værelset gennem Balkondøren".

Han forklarer. Billedet toner bort.

219. Balkonværelset. Billedet toner frem. Egil ser sig undersøgende om i Værelset. Tjeneren ser til. Egil taler med ham om Sagen. De gaar hen til det Sted, hvor Slagsmaalet mellem Iza og Mirko sluttede. (Izas Forklaring). Egil følger en lige Linie herfra hen mod Balkondøren. Han lukker denne op og i, som undersøgte han, hvorledes Ligets

Stilling indenfor Døren var mulig - og kunde falde sammen med Izas Forklaring af Sagen. Billedet toner bort.

220. Forhørslokale. Nærbillede af Egil. Han siger:
Tekst: "I to Dage tænkte jeg ikke paa andet, indtil..."
Billedet toner bort.

221 Balkonværelset. Billedet toner frem. Egil sidder i en magelig Lænestol. Han tygger nervøst paa sin Cigar. Langsomt glider hans Øjne over Gulvet, saa standserd de. Han ser undersøgende mod Stedet. Med en hurtig og bestemt Bevægelse lægger han Cigaren fra sig og rejser sig, stadig med Øjnene fæstet paa det Sted, der har fanget hans Interesse. Han gaar derhen og bøjer sig ned.

222. Nærbillede af en Løber. Der er en lille Rift i den ene Side, der vender mod Vestibuledøren.

223. Balkonværelset. Egil faar en Ide. Han gaar fra Vestibuledøren mod Løberen, markerer, at han snubler, opdager, at han i saa Tilfælde vil falde mod Skabet ved Balkondøren. Han gaar derefter hen mod dette. Undersøger Kanten, der vender mod Døren.

224. Nærbillede af Skabet. Egil følger en svag Fordybning i Skabet langs Kanten.

225. Balkonværelset. Egil kalder Tjeneren til. Han forstaar ham ikke. Egil foreslaar at rekonstruere Scenen mellem Iza og Mirko. Egil lader den ene Tjener løbe foran sig (saaledes som han tænker sig Iza er løbet) og selv løber han efter. Tjeneren faar lige slaaet Balkondøren til i efter sig, da Egil (der markerer Mirko) snubler over Lø-

beren og med sin fulde Vægt lader sig falde over mod Skabskanten - hvor han synker i Knæ foran den lukkede Dør.

226. Nærbillede af den anden Tjener. Han udstøder et Skrig af Forfærdelse og peger paa det øverste af Skabet.

227. Balkonværelset. Egil faar lige Tid til at springe til Side, da Kandelaberen, der staar paa Skabet, styrter ned. nøjagtig paa det Sted, hans Hoved var en Brøkdel af et Sekund tidligere. Egil tænker ikke et Øjeblik paa den Fare, han lige har svævet i. Han ser glædesstraalende mod Tjeneren, der pludselig er bleven klar over Sagens rette Sammenhæng. Egil viser dem, hvorledes Mirko efter Slaget er sunken sammen foran Døren. Begge Tjenerne nik= ker forstaaende. Billedet toner bort.

228. Forhørslokale. Egil fortsætter:

Tekst: "Her foreligger altsaa et Ulykkestilfælde, og Sagen kan kun være gaaet saaledes til".

Billedet toner bort.

B
229. Balkonværelset. Billedet toner frem. Slagsmaalet fra Izas Fortælling fortsættes: Iza skubber Mirko fra sig, beruset som han er, støtter han sig et Øjeblik mod Vesti= buledøren. Iza løber ud af Balkondøren og skubber denne i efter sig. Mirko som vil løbe efter hende, snubler i Løberen, falder mod Skabet, Kandelaberen rammer ham, og han synker sammen foran Døren.

230. Forhørslokale. Nærbillede af Egil. Denne slutter sin Forklaring.

231. Nærbillede af Dommeren. Han vender sig fra Egil og ser mod Tjeneren og Opdageren.

232. Nærbillede af Opdageren og Tjeneren, der bekræftende nikker.

233. Nærbillede af Dommeren. Hans Ansigt bliver mildere, og han erklærer, at enhver Grund til yderligere retslig Undersøgelse er overflødig, og at Sagen hæves.

234. Nærbillede af Iza. Taarerne løber ned ad Kinderne paa hende. Hun bøjer sit Hoved.

235. Forhørslokale. Stor Bevægelse, Overraskelse og Glæde hos alle. Egil ser mod Iza, da Dommeren kommer hen til ham og trykker ham i Haanden. De gaar begge hen mod Iza

236. Nærbillede af Onklen og Tanten. Onklen ser meget slukøret ud, og Tanten er nærmest ved at bebrejde ham, at han ikke altid har troet paa Kvinderne.

237. Nærbillede af Iza, Dommeren og Egil. Efter at have hilst paa Iza, trækker Dommeren sig tilbage, og Egil fører Iza ud af Lokalet

238. Mindre Værelse. Egil og Iza ind. De kaster sig om Hal = sen paa hinanden.

239. Nærbillede af Iza og Egil. Iza rækker Egil Medallio= nen. Han aabner den, og man ser:

240. Nærbillede af Medallionen. Man ser Egils Billede deri.

241. Nærbillede af Iza og Egil. Denne ser paa Iza med et taknemmeligt Smil. Iza siger:

Tekst: "Ja, her har Dit Billede siddet fra den første Gang, jeg følte hvor højt jeg elskede Dig".

Egil tager Iza i sine Arme, trykker hende kærligt ind til sig og siger:

Tekst: "Jeg har lært at forstaa, at Mistroen er Menneskenes værste Fjende, og jeg ved nu, at Dine Øjne aldrig kan lyve".

Billedet toner bort.

242. Riddersal. Iza klædt i Brudedragt. Egil kommer ind. De gaar med Ryggen til Apparatet langsomt gennem Salen

243 Nærbillede. Egil og Iza ind. Iza standser og ser ud i det tomme Rum. Hun ser paa Egil og siger:

Tekst: "Er det fordi, Du tror paa mig, at Du er bleven en ensom Mand ?".

Egil drager Iza ind til sig og siger:

Tekst: "Nej, nu er det ikke alene mig og hele Verden, der tror paa Dig, men selv hele min Slægt".

244. Riddersalen. Egil gør i det samme et Tegn ud i Salen. I det samme stiger alle Rustningerne ned af Soklerne og danner Spalier. Egil og Iza gaar gennem Spalieret op mod Alteret.

245. Ved Alteret. Egil og Iza knæler foran Alteret. Præsten kommer hen mod dem. Han spørger Iza om hun elsker den Mand, der knæler ved hendes Side. Iza ser op med Præsten.

246. Nærbillede af Izas Øjne.

Tekst: "Behøver man at spørge, om disse Øjne taler Sandhed".

Man ser Izas smukke Øjne med et glædesstraalende lykke=ligt Smil, der overbeviser en om, at hun nu, som altid, taler Sandhed.

247. Ved Alteret. Præsten velsigner de Unge. Iza og Egil ser lykkeligt smilende til hinanden. De rejser sig.

248. Riddersalen. Iza og Egil gaar fra Alteret under Rid=dersmændenes hævede Lanser.

249. Nærbillede af Egil og Iza, der er standset ved de to sidste Riddersmænd. De ser smilende til hinanden, idet Billedet drejer til Siden, og man ser Nærbillede af den ene Ridder.

250. Nærbillede af Hovedet af en Rustning. Man ser Onklens Ansigt, der skæver til den Side, hvor Iza og Egil staar. Han siger:

Tekst: "....og jeg, som troede, at jeg kendte Kvinderne".

Han slaar Visiret for Ansigtet af Skamfuldhed. Billedet toner langsomt bort.

1843

Der er en Trolddom i dit Øje.

1	1	Nærb. Øjnene
1	2	Nærb. Kate Riises Ansigt.
1	3	Kikkertbillede af K.R.
1	4	Nærb. - Tolnæs ser i Kikkert.
1	5	Nærb. - Philip Bech.
1	6	Kikkertbillede K.R.
1	7	Nærb. - Ph.B. tager Kikkerten fra Øjnene.
1	8	Nærb. - " " og Tolnæs i Logen.
1	9	Scenen set fra Ph.B og T's Loge - Damerne danser.
1	10	Nærb. - T. ser i Kikkert.
1	11	-"- - K. Riises Ansigt.
1	12	Logen. - Tolnæs giver Tjeneren Kort - han gaar.
1	13	Scenen set fra Logen - Damerne danser ud.
1	14	Bag ved Scenen - Damerne ud - Tjeneren hen.
1	15	-"- -"- -"- - Tjeneren giver K.R. Kortet - hun gaar.
2	16	Logen - Tjeneren ind med Besked til T. - T. gaar.
2	17	Bag Scenen - T. kommer.
1	18	-"- -"- - Nærb. - de unge Piger ler.
1	19	-"- -"- - T. nikker til de unge Piger.
1	20	-"- -"- - Nærb. - de unge Piger.
1	21	-"- -"- - -"- - T. kalder.
2	22	-"- -"- - T. gaar hen i Gangen til Mette A.
2	24	-"- -"- - Nærb. Mette A. gaar ind ad Døren.
2	25	Paaklædningsværelse - Mette A hen til K.R.
2	26	Nærb. - T. venter.
2	27	Paaklædningsværelse - K.R. og Mette A gaar.
2	28	Nærb. - T. venter.
2	29	Kate R. ud i Gangen til T.
2	30	Nærb. - de to taler sammen.
3	31	Nærb. - Kate Riise.
3	32	Fjærnb. - Kate Riise gaar ind.
3	33	Logen - T. ind til Ph. B.
3	34	-"- - T. sætter sig taler med Ph.B.
3	35	-"- - set forfra - Ph.B. og T. taler sammen.
3	36	-"- - Nærb. - Ph.B. og Tolnæs.
3	37	Logen set længere fra.
4	38	Slottet set gennem Gitterporten.
3	39	Dagligstue - T. og Fru Jensen spiller Skak.
3	40	-"- - Nærb. - Fru Jensen.
3	41	-"- - T. og Fru J. spiller - Fru J. gør et Træk.
3	42	Skakbrættet - et Træk.
3	43	Dagligstue - Fru J. peger paa Skakbrættet.
3	44	Skakbrættet.
3	45	Dagligstue - T. rejser sig - gaar hen til Fru J.
3	46	-"- - Nærb. - T. spørger Fru J.
3	47	-"- - Fjærnb. - T. gaar fra Fru J.
5	48	Uden for Varieteen - T. venter - K.R. hen til ham.
5	49	-"- -"- -"- - Nærb. - de gaar hen til Bilen.
5	50	-"- -"- -"- - -"- - de gaar ind i Bilen.
3	51	Dagligstue - Ph.B. ind til Fru J. - spørger efter T.
6	52	Restauration - Frk. K.R. og T. kommer ind.
6	53	-"- - -"- " " og T. tager Plads.
6	54	-"- - Nærb. K.R. og T. ved Bordet.
3	55	Dagligstue - Ph.B. og Fru J. ved Skakbordet.
6	56	Restauration - Nærb. K.R. og T. ved Bordet.
II 7	57	Uden for Slottet - K.R. og T. kommer - gaar ind.
7	58	Dagligstue - K.R. og T. ind til Fru J. og Ph.B.
7	59	-"- - Nærb. - Fru J. og Ph.B. taler sammen.
8	60	Riddersalen - K.R. og T. ind.
8	61	-"- -"- - Nærb. - T. taler til K.R. - de gaar.
8	62	-"- -"- - Fjærnb. - de gaar ud.
8	63	Dagligstue - K.R. og T. ind til Fru J. og Ph.B. - de sætter sig ved Bordet.
8	64	Dagligstue - Nærb. - ved Bordet - Fru J. skænker Te.
8	65	-"- -"- - Nærb. - K.R. og T.
8	66	-"- -"- - Fjærnb. - de fire ved Bordet.
8	67	-"- -"- - Nærb. T. drikker Te.
8	68	-"- -"- - Fjærnb. - de fire ved Bordet.
X 1	23	Bag Scenen - Nærb. - ved Døren - T. gaar fra Mette A.

8 69 Dagligstue - De fire ved Tebordet.
8 70 -"- - Nærb. Ph.B. taler.
8 71 -"- - Nærb. - K.R. svarer.
8 72 -"- - -"- - Ph.B. og Fru J.
8 73 -"- - -"- - K.R. rejser sig.
9 74 Fjærnb. - K.R. og T. gaar ud.
7 75 Havegang - K.R. og T. kommer - taler sammen.
7 76 -"- - Nærb. - K.R. læser Kontrakten - gaar fra T.
7 77 -"- - Frk. K.R. hen.
7 78 -"- - T. kalder.
7 79 -"- - K.R. ser tilbage - gaar.
7 80 -"- - T. gaar.
7 81 -"- - T. hen - gaar.
7 82 Haven - K.R. hen til Bænken. - T. hen til hende.
7 83 -"- - T. knæler for K.R.
10 84 -"- - Nærb. - T. taler til Frk. K.R. og lægger sit Hoved i hendes Skød.
11 85 Værelse - Fru J. ind til K.R.
11 86 Riddersalen - Ph.B. og T. taler sammen - T. gaar.
11 87 Værelse - Fru J. ser paa K.R.'s Toilette og kommer til at rive Tasken paa Gulvet.
11 88 Nærb. - Taksen og Medaillonen.
11 89 Fjærnb. Stuen - Fru J. bukker sig.
11 90 Nærb. - Haanden tager Tasken op.
11 91 Fjærnb. - Fru J. gaar fra K.R.
[illegible] 92 Riddersalen - Fru J. kommer.
11 93 -"- - Fru J. hen viser Ph.B. Medaillonen. T. hen til dem.
11 94 Nærb. - Medaillonen.
11 95 Fjærnb. - T. gaar fra Ph.B. og Fru J.
12 96 Ved Trappen - T. gaar op.
12 97 Værelse - T. ind til K.R.
12 98 -"- - Nærb. Haanden med Medaillonen.
12 99 -"- - Fjærnb. - T. gaar hen til K.R.
12 100 -"- - Nærb. - K.R. og T.
12 101 -"- - Nærb. - K.R.
12 102 -"- - Nærb. - Tolnæs.
12 103 -"- - Fjærnb. K.R. og T. gaar ud.
11 104 Riddersalen - Sladderen gaar. - Schønfeldt og Frk. Bitter.
11 105 -"- -"- - -"- -"- -"- - Fru J. og Ph.B.
11 106 -"- -"- - -"- -"- -"- - Lauritzen og Fru Kreutz.
11 107 -"- -"- - Fjærnb. T. fører K.R. ind.
13 108 Nærb. T. præsenterer K.R.
III 14 109 Herreværelse - Familieraad.
14 110 -"- -"- - Nærb. - Fru Kreutz taler.
[illegible] 111 -"- -"- - Nærb. - T. gaber.
14 112 -"- -"- - Fjærnb. - Familien ved Bordet.
14 113 -"- -"- - Nærb. - Schønfeldt taler.
14 114 -"- -"- - Fjærnb. Familien ved Bordet.
14 115 -"- -"- - Nærb. - Lauritzen taler.
14 116 -"- -"- - Fjærnb. - T. rejser sig - taler.
14 117 -"- -"- - Nærb. - T. taler.
14 118 -"- -"- - Fjærnb. - T. gaar bag om Stolen.
14 119 -"- -"- - Nærb. - T. taler.
14 120 -"- -"- - Fjærnb. Familien om Bordet.
8 121 Dagligstue - K.R. ved Altandøren.
8 122 -"- -"- - Nærb. - K.R. ved Altandøren.
14 123 Herreværelse - Nærb. T. og Ph.B.
14 124 -"- - Fjærnb. Schønfeldt rejser sig - siger noget.
14 125 -"- - Nærb. T. hen til Døren - ringer.
14 126 -"- - Fjærnb. - Familien om Bordet.
14 127 -"- - Nærb. - Tjeneren faar Besked af T.
14 128 -"- - Familien ved Bordet.
9 129 Dagligstue - Tjeneren henter K.R.
14 130 Herreværelse - Fjærnb. - K.R. træder ind af Døren.
14 131 -"- - Nærb. - Haanden rækkes mod K.R. - hun gaar.
14 132 -"- - Fjærnb. T. - K.R. frem.
15 133 -"- - Nærb. T. taler til Frk. R.
15 134 -"- - Familien ser spændt ud.
15 135 -"- - -"- -"- -"- -"-
15 136 -"- - Frk. R. falder T. om Halsen.
15 137 -"- - Nærb. - Familien forbavset.

15	138	Herreværelse - Nærb. - Familien forbavset.
15	139	-"- - Nærb. - Frk. R. og T.
15	140	-"- - Fjærnb. Familien gaar.
15	141	-"- - Nærb. - Frk. R. og T.
15	142	-"- - Fjærnb. Frk. R. og T. opdager Familien er væk.
15	143	-"- - Nærb. - Frk. R. og T. omfavner hinanden.
9	144	Dagligstue - Frk. R. og T. ved Vinduet - Frk. R. ser i Kikkert.
7	145	Haven - Nærb. Rostrup.
9	146	Dagligstue - Frk. R. taber Kikkerten. - T. ser ud af Vinduet.
7	147	Haven - Rostrup frem paa Terrassen.
9	148	Dagligstue - T. gaar fra Frk. R.
10	149	Udenfor. T. ned ad Trappen.
10	150	Terrassen - T. hen til Rostrup - de gaar.
10	151	T. og R. gaar ud af Gitterporten.
10	152	Nærb. - T. - R. og Ph.B.
10	153	Tjeneren ser paa at Chaufføren hælder Benzin paa Beholderen.
10	154	Nærb. - Chaufføren hælder Benzin paa.
10	155	Tjeneren taler til Chaufføren.
10	156	Nærb - Chaufføren svarer.
10	157	Chaufføren og Tjeneren ved Bilen.
10	158	Fjærnb. - Rostrup tager Afsked - kører bort.
10	159	Nærb. - Tjeneren fortæller Ph.B. og T. om Benzinen - de gaar.
9	160	Dagligstue - Frk. R. i Stolen græder.
12	161	-"- - T. - Ph.B. - og Fru J spiller Bridge - Frk. R. ind
12	162.	Nærb. Fødderne.
13	163	Dagligstue - Nærb. Frk.R. bag T's Stol - Ph.B. taler til T.
13	164	-"- - Fjærnb. - Frk.R. gaar hen til Kaminen.
13	165	-"- - Nærb. - - Frk. R. ved Kaminen, - tager Lyset.
13	166	-"- - Ved Kaminen - Frk. R. tænder Lys - gaar.
13	167	-"- - Fjærnb. - Frk. R. hen til Spillebordet.
13	168	-"- - Nærb. Frk.R. og T.
13	169	-"- - Fjærnb. - Frk.R. gaar fra Spillebordet.
13	170	-"- - Nærb. - -"- " med Lyset.
13	171	-"- - Fjærnb. - -"- " hen til Døren.
13	172	-"- - Nærb. - -"- " ud af Døren.
16	173	Riddersalen - Frk. R. ind med Lyset - standser.
16	174	-"- - Nærb - Haanden paa Rustningen.
16	175	-"- - Nærb. - Frk. R. bliver angst.
13	176	Dagligstue - T. - Fru J. og Ph.B. spiller - hører noget - gaar ud.
16	177	Nærb. - ved Døren. T. - Fru J. og Ph.B. ind.
16	178	Fjærnb. - de tre hen ser den væltede Rustning - T. læser Brevet
16	179	Nærb. - de tre. - T. læser Brevet - kalder - de gaar.
13	180	Dagligstue - T. - Fru J. og Ph.B. ind af Døren.
17	181	-"- - T. - Fru J. og Ph.B. fortæller.
10	182	Nærb. - Vaabenet paa Automobilet.
17	183	Dagligstue - Ph.B. og Fru J. gaar fra T. - T. hen til Bordet.
17	184	-"- - Nærb. - T. ser paa Billedet.
17	185	-"- - Fjærnb. T. tager Billedet.
17	186	-"- - Nærb. - T. med Billedet.
17	187	-"- - Fjærnb. - T. kaster Billedet i Gulvet.
17	188	-"- - Nærb. - Billedet paa Gulvet.
17	189	-"- - Fjærnb. - T. kaster sig ned i Stolen.
17	190	-"- - Nærb. - Gulvet - Billedet fejes ud.
IV 18	191	Efteraarsbillede - Stormskyer.
19	192	Dagligstue - T. sidder ved Kaminen. - Tjeneren lægger Tæppet om ham.
19	193	-"- - Nærb. - T. læser Breve.
19	194	-"- -Fjærnb. - Tjeneren ind med Teen.
19	195	-"- - Nærb. T. lytter.
19	196	-"- - Fjærnb. - T. og Tjeneren gaar.
19	197	-"- - Fjærnb. - T. og Tjeneren hen til Døren.
19	198	-"- - Nærb. - T. og Tjeneren ser gennem Ruden.
19	199	Ruden set ude fra. - T. og Tjeneren ser ud.
19	200	Dagligstue - de to ved Døren.
19	201	set ude fra. Tjeneren lukker op. - Gaar ud.
19	202	Dagligstue - Tjeneren og T. kommer ind med Frk. R.
19	203	-"- - Tjeneren hen med Frk. R. til Kaminen. - T. hen.
20	204	-"- - Nærb. Frk. R. løfter Hovedet.

20 205 Dagligstue - Nærb. T. genkender Frk. R. - tager Pisken.
20 206 -"- - Nærb. - T. truer Frk. R. med Pisken - hun grøder.
20 207 -"- - Fjærnb. T. gaar fra Frk. R.
20 208 -"- - Nærb. T. hen til Døren.
20 209 -"- - Nærb. Frk. R. ved Kaminen - strækker Hænderne ud.
20 210 Nærb. - T. ved Døren.
20 211 -"- - Frk. R. ved Kaminen falder paa Knæ.
20 212 -"- - T. ved Døren beder Frk. R. gaa.
20 213 -"- - Frk. R. knælende.
20 214 -"- - T. ved Døren.
20 215 -"- - Lampen slukkes.
20 216 -"- - Frk. R. løfter Hovedet.
20 217 -"- - T. gaar fra Døren.
20 218 Fjærnb. - T. hen til Frk. R.
20 219 Nærb. - Døren smækker i.
20 220 Nærb. - de to ser mod Døren.
20 221 -"- - Frk. Riises Øjne.
20 222 -"- - T. bliver fortvivlet.
21 223 Dagligstue - T. sætter sig i Stolen - Frk. R. knæler.
21 224 -"- - Nærb. - Frk. R. fortæller T. sin Historie.
10 225 Nærb. - Frk. R. - der ler.
10 226 Fjærnb Haven - K.R. og Herrerne der ler.
17 227 Soveværelse - Frk. R. og Rostrup ved Faderens Seng.
17 228 -"- - Frk. R. og -"- -"- -"- -"-
21 229 Dagligstue - Nærb. Frk. R. og T. - Frk. R. fortæller.
22 230 Herreværelse - Frk. R. ind til Rostrup - R. taler til hende - hun gaar.
9 231 Dagligstue - Rostrup og Sagføreren ind af Døren.
9 232 -"- - Frk. R. ved Flygelet vender sig.
9 233 -"- - De to Herrer gaar fra Døren.
23 234 -"- - R. og Sagføreren hen til Bordet.
24 235 Nærb. - T. og Frk. R. ved Kaminen - Frk. R. fortæller.
15 236 Vestibule - Frk. R. ned - gaar.
15 237 Paa Teatret - Frk. R. kommer - taler med Direktøren.
17 238 Gangen - T. og Frk. R. taler sammen.
21 239 Dagligstue - Nærb. Frk. R. og T. - Frk. R fortæller.
16 240 Riddersalen - Frk. R. ind med Lyset.
16 241 -"- - Nærb. - Frk. R. bliver angst.
16 242 -"- - Fjærnb. - R. taler til Frk. R.
16 243 -"- - Nærb. - Rostrup taler.
16 244 -"- - Nærb. - Frk. R. med Lyset.
16 245 -"- - Nærb. - Rostrup taler.
16 246 -"- - Rostrup hen til Frk. R.
16 247 -"- - Frk. R. skriver Brev - R. læser det.
16 248 -"- - Rostrup lægger Brevet.
21 249 Dagligstue - Nærb. - T. tager Frk. R's Hoved mellem sine Hænder.
20 250 Betjentene uden for Ruden.
21 251 Dagligstue - Fjærnb. - de to ser mod ~~Ruden~~ Døren.
21 252 Ved Døren - Opdagerne ind.
21 253 Ved Kaminen - T. og Frk. R. rejser sig.
21 254 Ved Døren - Opdagerne gaar frem.
21 255 Ved Kaminen - Opdagerne hen til Frk. R. og T. - arresterer Frk. R. - gaar med hende.
V 15 257 Retslokale - Fjærnb.
15 258 -"- - Nærb. K.R.
15 259 -"- - Nærb. T.
15 260 -"- - Nærb. Dommerne.
15 261 -"- - Tjenerne rejser sig.
15 262 -"- - Nærb. - Ph.B. og Fru J.
15 263 -"- - Nærb. - Tjenerne fortæller.
25 264 Vestibule - Tjenerne ned ad Trappen.
22 265 Gangen - Tjenerne ser Frk. R. pakke Kuffert - gaar.
25 266 Vestibule - Frk. R. rejseklædt - gaar ned - Tjenerne ser efter hende.
22 267 Frk. R. lytter ved Døren - gaar.
22 268 Nærb. - Tjenerne paa Trappen ser efter Frk. R.
22 269 Nærb. - Frk. R. gaar ud af Døren.
22 270 Nærb. - Tjenerne paa Trappen taler sammen.

22 271 Nærb. - foran Døren. Tjenerne finder Døren lasset - gaar.
22 272 -"- - -"- -"- -"- -"- -"- -"- - -"-
22 273 -"- - Tjenerne hen - river Døren op.
22 274 -"- - -"- ind af Døren.
26 275 Dagligstue - Tjenerne hen - finder Rostrup liggende død - tager Lysestagen op.
15 276 Retslokalet - Nærb. - Tjenerne fortæller.
15 277 -"- - Nærb. - K.R. bøjer Hovedet.
27 278 -"- - Nærb. Tolnæs.
27 279 -"- - Nærb. Dommeren.
27 280 -"- - Fjærnb. - Frk. R. rejser sig op.
27 281 -"- - Nærb. - - Frk. R. taler.
22 282 Dagligstue - Rostrup gaar efter Frk. R. hen til Døren.
22 283 Nærb. ved Døren - Frk. R. opdager Døren er laaset - Rostrup gaar.
26 284 Dagligstue - Rostrup tager fat i Frk. R.
26 285 -"- - Nærb. - Rostrup - Frk. R. - Frk. R. gemmer Medaillonen.
26 286 -"- - Fjærnb. - Rostrup gaar hen til Døren.
26 287 -"- - Nærb. Frk. R. hen til Rostrup, som laaser Døren - de gaar fra Døren.
26 288 -"- - Fjærnb. - Rostrup griber fat i Frk. R. - hun flygter for ham.
26 289 -"- - Frk. R. flygter ud gennem Altandøren.
5 290 Udenfor - Frk. R. springer ud.
26 291 Frk. R. ind gennem Døren til Vestibulen.
25 292 Vestibule - Frk. R. gaar op ad Trappen - møder Tjenerne.
27 293 Retssalen - Nærb. K.R. taler til Dommerne.
27 294 -"- - Fjærnb. - K.R. vender sig mod Dommerne.
27 295 -"- - Nærb. - Opdagerne taler.
26 296 Dagligstue - Frk. R. løfter Lysestagen mod Rostrup.
26 297 -"- - Frk. R. lægger Lysestagen - løber hen til Døren.
26 298 -"- - Nærb. - Frk. R. laaser Døren.
26 299 -"- - Frk. R. gaar hen til den anden Dør.
26 300 Nærb. - Frk. R. ud af Døren laaser den - gaar.
27 301 Retssalen - Opdagerne taler.
27 302 -"- - Nærb. Frk. R.
27 303 -"- - Nærb. Dommeren,
27 304 -"- - Nærb. - Tolnæs.
27 305 -"- - Fjærnb. - Frk. R. rejser sig.
27 306 -"- - Nærb. - Frk. R. græder - gaar.
27 307 -"- - Fjærnb. - Frk. R. føres ud.
27 308 -"- - Nærb. - - Frk. R. standser - vender sig.
27 309 -"- - Tolnæs gaar hen til Skranken.
27 310 -"- - Nærb. - Frk. R. gaar ud af Døren.
27 311 -"- - Fjærnb. - T. taler med Dommerne.
27 312 -"- - -"- - T. gaar hen til Skranken.
27 313 -"- - -"- - Frk. R. ind - sætter sig.
27 314 -"- - Nærb. - Fru J. og Ph.B.
27 315 -"- - Nærb. - T. og Frk. R. foran Skranken.
27 316 -"- - Nærb. - Frk. R. ser op.
27 317 -"- - Nærb. - T. fortæller.
26 318 Dagligstue - T. og Tjenerne flytter Skabet.
26 319 Nærb. - Nøglen og Medaillonen paa Gulvet.
26 320 Fjærnb. - de tre ser ned.
26 321 Nærb. - Haanden tager Nøglen og Medaillonen op.
28 322 Dagligstue - T. viser Tjenerne sit Fund.
29 323 Retssalen - Nærb. - T. fortæller.
26 324 Dagligstue - T. gaar frem opdager Tæppet er i Stykker.
26 325 -"- - Nærb. - Foden ved Revnen i Tæppet.
28 326 -"- - T. falder over mod Skabet.
28 327 -"- - Nærb. - T. undersøger Figuren paa Skabet.
28 328 -"- - Nærb. - T. opdager, at Figuren er beskadiget.
28 329 -"- - Fjærnb. - T. finder noget paa Gulvet.
28 330 -"- - Nærb. - Haanden forsøger at sætte Splinten paa
28 331 -"- - Nærb. - T. ved Skabet - gaar.
28 332. -"- - Fjærnb. - T. kalder Tjenerne ind.
28 333 -"- - Nærb. Tjenerne advarer T.
30 334 -"- - Lysestagen falder ned - T. tager den op - taler med Tjenerne

29	335	Retssalen - Nærb. - T. fortæller.
29	336	-"- - Nærb. - Frk. R. bøjer Hovedet.
29	337	-"- - Nærb. - Dommerne.
29	338	-"- - Nærb. - Opdageren fortæller.
29	339	-"- - Fjærnb. - Frk. R. og T. foran Skranken.
29	340	-"- - Nærb. - -"- " og T. foran Skranken. Frk. R. tager T's Haand.
29	341	Værelse - Frk. R. og T. ind.
29	342	-"- - Nærb. - de to - T. kysser Frk. R.
29	343	-"- - Nærb. - Frk. R. viser T. Medaillonen.
29	344	-"- - Nærb. - Hænderne med Medaillonen.
31	345	-"- - Frk. R. vender sig fra T. - T. omfavner hende.
32	346	Brudeparret ned ad Trappen.
32	347	Riddersalen - Frk. R. og T. ind.
32	348	-"- -"- - Nærb. R. taler til T.
32	349	-"- -"- - Fjærnb. - Ridderne træder frem.
32	350	-"- -"- - Nærb. - Frk. R. overrasket.
32	351	-"- -"- - Frk. R. og T. gaar op mod Alteret.
32	352	-"- -"- - Nærb. - foran Alteret - Frk. R. løfter Sløret.
32	353	-"- -"- - Nærb. - foran Alteret - Frk. R. og T. ser paa hinanden.
32	354	-"- -"- - Nærb. - Fru J. og Ph.B. i Rustningen.
32	355	-"- -"- - Nærb. - Frk. R. og T. knæler ned ved Alteret.